

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتابخانه

دعاهای مستجاب

مجموعه دعاها و تمیزات دعاها و مستجابات دعاها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعاهای مستجاب

نویسنده:

احمد عابدي

ناشر چاپي:

زائر - آستان مقدس حضرت معصومه عليها السلام

ناشر دیجيتالي:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۹	دعاهای مستجاب
۹	مشخصات کتاب
۹	اشاره
۱۳	فهرست مطالب
۱۷	مقدمه پژوهشکده
۱۹	کلیات
۱۹	اشاره
۲۱	مقدمه
۲۵	پیشگفتار
۲۷	انواع دعا
۲۷	انواع اجابت و استجاب دعا
۲۸	اثر دعای انسان
۳۳	زندگینامه ی سید علی خان شیرازی
۳۳	اشاره
۳۵	الف. تولد و تکامل
۳۹	ب. نام و نسب
۴۰	پ. مقام و منزلت سید علی خان مدنی شیرازی
۴۱	ت. آثار و کتاب های سید علی خان
۴۳	ث. درگذشت سید علی خان
۴۵	دعاهای
۴۵	اشاره
۴۷	سخن مؤلف
۴۹	جایگاه و ارزش دعا

- آداب دعا و اوقات استجاعت آن ۵۰
- دعای کن فیکون ۵۴
- دعایی شگفت انگیز جهت تسلیم گردنکشانشان ۵۵
- دعایی که هنگام سختی ها و گرفتاری ها خوانده می شود ۵۶
- دعا برای کسی که چیزی را از دست داده یا حاجتی داشته باشد ۵۹
- حرزی که مانع بزش تیغ شمشیر شد ۶۱
- دعا برای سعادت دنیا و آخرت و پرداختن وام و قرض و بی نیازی از آن ها ۶۴
- دعا برای برطرف شدن نیازها ۶۵
- حرز دفع همه ی بیماری ها و آسیب ها ۶۶
- حرز تب بُر ۶۷
- دعاهایی که سید علی خان شیرازی معتقد است از جدش غیاث الدین منصور به او رسیده است ۶۸
- دعا هنگامی که انسان از نابودی نعمتی یا آمدن بلائی ناگهانی یا از بین رفتن سلامتی می خواند ۶۸
- دعای آزادی از زندان ۶۹
- دعا هنگام گرفتاری ها و سختی ها ۷۱
- دعای ایمنی از ترس ۷۱
- دعا جلوگیری از غلبه ی دشمن ۷۲
- دعایی که انسان به وسیله آن می تواند در هر شرایطی نجات پیدا می کند ۷۲
- دعا برای ریشه کن کردن دشمن و گرفتار آوردن او ۷۳
- دعا در شرایط اضطراری ۷۵
- دعای درخواست آمرزش گناهان ۷۸
- دعای برطرف ساختن سختی ها و گرفتاری ها ۷۸
- دعا برای بازپرداخت وام و بدهکاری ها ۷۹
- دعا برای ستمدیده و کسی که حاجت مهمتی دارد ۸۰
- دعای برآورده شدن حاجات و دور ساختن گرفتاری ها ۸۱
- دعا جهت کامیابی و پیروزی ۸۱
- نماز بیچارگان ۸۳

- ۸۵ نماز حاجت
- ۸۶ دعای حاجت
- ۸۷ دعای رهایی از زندان
- ۸۹ دعای بی نیازی از بدخواهان
- ۹۲ دعا برای بخشش گناهان، برطرف شدن اندوه ها و روی آوردن دنیا به انسان
- ۹۳ دعایی برای دور ساختن آسیب بدخواهان
- ۹۴ دعای برکت
- ۹۵ دعای رسیدن به حاجات دنیا و آخرت
- ۹۷ دعای روزهای نحس و نکبت آور
- ۱۰۰ دعای هنگام بلا
- ۱۰۰ دعای رام کردن دشمن
- ۱۰۲ دعای پرداخت قرض و بدهی
- ۱۰۴ آیات اسم اعظم
- ۱۰۶ مشکل گشا
- ۱۰۷ دعای لطیف
- ۱۱۰ دعای امان
- ۱۱۱ توسل به هر امامی، اثر ویژه ای دارد
- ۱۱۴ توسل مخصوص به هر معصوم
- ۱۱۸ باز هم توسل ویژه به پیامبر و خاندانش
- ۱۲۵ دعایی که اجابت می شود
- ۱۲۵ دعای باطل کردن سحر و جادو
- ۱۲۶ دعای باطل کردن سحر و جادو
- ۱۲۷ دادخواهی از امام زمان (عج)
- ۱۳۱ دعای پنهان شدن از دید دشمنان
- ۱۳۲ دعای جهت برطرف شدن غم و دلتنگی و مشغله ی فکری
- ۱۳۵ برترین دعا

۱۴۰ دعای پنهان شدن

۱۴۷ فهرست منابع

۱۴۹ درباره مرکز

سرشناسه: مدنی، علی خان بن احمد، 1052 - 1120 ق.

عنوان قراردادی: الکلم الطیب و الغیث الصیب. فارسی

عنوان و نام پدیدآور: دعاهای مستجاب [کتاب] / محقق و مترجم قباد محمدی شیخی؛ با مقدمه احمد عابدی؛ [به سفارش] آستانه مقدسه قم، پژوهشکده علوم و معارف قرآنی علامه طباطبایی (ره).

مشخصات نشر: قم: آستانه مقدسه قم، انتشارات زائر، 1389.

مشخصات ظاهری: 140 ص.؛ 14×21 س م.

فروست: آستانه مقدسه قم، پژوهشکده علوم و معارف قرآنی علامه طباطبایی؛ 38.

شابک: 15000 ریال 9-139-180-964-978

یادداشت: کتاب حاضر ترجمه «الکلم الطیب و الغیث الصیب» نوشته سیدعلی خان مدنی شیرازی است.

یادداشت: کتابنامه: ص. [139] - 140؛ همچنین به صورت زیرنویس.

موضوع: دعاها

شناسه افزوده: محمدی شیخی، قباد، 1349 -، مترجم

شناسه افزوده: عابدی، احمد، 1339 -، مقدمه نویس

شناسه افزوده: پژوهشکده علوم و معارف قرآنی علامه طباطبایی (ره)

رده بندی کنگره: 8/267BP/343 م 8041 1389

رده بندی دیویی: 297/772

شماره کتابشناسی ملی: 2741566

ص: 1

اشاره

دعاهای مستجاب

محقق و مترجم قباد محمدی شیخی

با مقدمه احمد عابدی

ص: 3

مقدمه پژوهشکده 9

کلیات

مقدمه 13

پیشگفتار 17

انواع دعا 19

انواع اجابت و استجابت دعا 19

اثر دعای انسان 20

زندگینامه ی سید علی خان شیرازی

الف. تولد و تکامل 27

ب. نام و نسب 31

پ. مقام و منزلت سید علی خان مدنی شیرازی 32

ت. آثار و کتاب های سید علی خان 33

ث. درگذشت سید علی خان 35

ص: 5

سخن مؤلف 39

جایگاه و ارزش دعا 41

آداب دعا و اوقات استجاعت آن 42

دعای کن فیکون 46

دعایی شگفت انگیز جهت تسلیم گردنکشان 47

دعایی که هنگام سختی ها و گرفتاری ها خوانده می شود 48

دعا برای کسی که چیزی را از دست داده یا حاجتی داشته باشد 51

حرزی که مانع برّش تیغ شمشیر شد 53

دعا برای سعادت دنیا و آخرت و پرداختن وام و قرض و بی نیازی از آن ها 56

دعا برای برطرف شدن نیازها 57

حرز دفع همه ی بیماری ها و آسیب ها 58

حرز تب بُر 59

دعاهایی که سیّد علی خان شیرازی معتقد است از جدّش غیاث الدّین منصور به او رسیده است 60

دعا هنگامی که انسان از نابودی نعمتی یا آمدن بلایی ناگهانی یا از بین رفتن سلامتی می خواند 60

دعای آزادی از زندان 61

دعا هنگام گرفتاری ها و سختی ها 63

دعای ایمنی از ترس 63

دعا جلوگیری از غلبه ی دشمن 64

دعایی که انسان به وسیله آن می تواند در هر شرایطی نجات پیدا می کند 64

دعا برای ریشه کن کردن دشمن و گرفتار آوردن او 65

دعا در شرایط اضطراری 67

دعای درخواست آمرزش گناهان 70

دعای برطرف ساختن سختی ها و گرفتاری ها 70

دعا برای بازپرداخت وام و بدهکاری ها 71

دعا برای ستمدیده و کسی که حاجت مهمی دارد 72

دعای برآورده شدن حاجات و دور ساختن گرفتاری ها 73

دعا جهت کامیابی و پیروزی 73

نماز بیچارگان 75

نماز حاجت 77

دعای حاجت 78

دعای رهایی از زندان 79

دعای بی نیازی از بدخواهان 81

دعا برای بخشش گناهان، برطرف شدن اندوه ها و روی آوردن دنیا به انسان 84

دعایی برای دور ساختن آسیب بدخواهان 85

دعای برکت 86

دعای رسیدن به حاجات دنیا و آخرت 87

دعای روزهای نحس و نکبت آور 89

دعای هنگام بلا 92

دعای رام کردن دشمن 92

دعای پرداخت قرض و بدهی 94

آیات اسم اعظم 96

مشکل گشا 98

دعای لطیف 99

دعای امان 102

توسل به هر امامی، اثر ویژه ای دارد 103

توسل مخصوص به هر معصوم 106

باز هم توسل ویژه به پیامبر و خاندانش 110

دعایی که اجابت می شود 117

دعای باطل کردن سحر و جادو 117

دعای باطل کردن سحر و جادو 118

دادخواهی از امام زمان (عج) 119

دعای پنهان شدن از دید دشمنان 123

دعای جهت برطرف شدن غم و دلتنگی و مشغله ی فکری 124

برترین دعا 127

دعای پنهان شدن 132

فهرست منابع 139

ص: 8

«إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمٌ...».

قرآن کتاب انسان سازی است و بزرگترین معجزه جاوید است، اگر نوع مردم در برابر معجزات فعلی چون شق القمر و تسبیح سنگ ریزه و شفای مریضان و زنده کردن مردگان انگشت تعجب به دندان گرفته و به عجز و ناتوانی خود اعتراف و اقرار می کنند، عالمان و فرهیختگان در برابر قرآن کریم که معجزه قولی پیامبر خاتم صلی الله علیه و آله و سلم است به خاک افتاده و خدای آنرا را پرستش و سجده می کنند و اشک شوق از قلب و دل در برابر عظمت قرآن جاری کرده و گویای آن هستند که «الخواص للقولیه و العوام للفعلیه اطوع».

وجه اعجاز قرآن گرچه در فصاحت و بلاغت آشکار است اما مهمترین رویکرد اعجاز قرآن به معجزات علمی و صرفه یا... نبوده بلکه قرآن کتاب انسان سازی است و تربیت قرآنی، فردی چون حضرت امیر علیه السلام پدید آورده است که فخر کائنات و سرآمد و قطب اولیاءالله است، اعجاز قرآن را باید در معارف بلند آن و در خداشناسی و معرفی اسماء و صفات الهی جستجو نمود، هرگز و هرگز کتابی در معرض توحید که غایت آمال و کعبه آرزوهای اولیاءالله است به پایه قرآن نمی رسد این همه فیلسوف و متکلم و

عارف در طول تاریخ آمده اند و همه ریزه خوار سفره قرآن بوده و هستند و همه در برابر آن سر تعظیم فرود آورده اند.

در همین راستا پژوهشکده علوم و معارف قرآنی علامه طباطبائی رحمه الله با فضل و عنایت خداوند متعال و با استعانت از حضرت ولی عصر (عجل الله تعالی فرجه شریف) و در پرتو کرامات حضرت فاطمه معصومه علیها السلام که با هدف جذب محققان، مولفان و مترجمان و صاحب نظران زمینه های مختلف علوم و معارف قرآنی جهت استفاده از ظرفیت های موجود انقلاب شکوهمند جمهوری اسلامی به منظور پژوهش و تحقیق در علوم قرآنی، ترویج و تبیین معارف والای قرآن کریم، تدوین کتب و پژوهش های علمی و تحقیقی و تربیت محققان و مدرسان در حوزه های مختلف علوم قرآنی توسط آستانه مقدسه حضرت فاطمه معصومه علیها السلام در سال 1388 تأسیس گردید و پژوهش های روزآمد را وجهه همّت خود قرار داده است.

تأسیس این پژوهشکده که از اهداف دیرینه حضرت آیه الله مسعودی خمینی تولیت معظم آستانه مقدسه بوده که با زحمات و تلاش پیگیر و مجدّدانه ایشان به انجام رسید و اکنون دست همه ی محققان این عرصه را به گرمی می فشارد. در اینجا لازم است از محقق اثر حاضر که در سامان بخشیدن اثر حاضر تلاش فراوان داشته اند صمیمانه تشکر کنم.

رئیس پژوهشکده

علوم و معارف قرآنی علامه طباطبائی رحمه الله

احمد عابدی

ص: 10

كَلِمَات

اِشَارَه

ص: 11

بسم الله الرحمن الرحيم

رابطه ی انسان با خدای متعال چیزی فراتر از الفاظ و عبارات است و هرگز آن را با کلمات مادی و این دنیایی نمی توان بیان کرد. همه ی مکتب های اخلاقی و جبهه ی هم خود را به اصلاح رابطه ی انسان با خداوند، رابطه ی انسان با دیگران و رابطه ی انسان با طبیعت معطوف کرده اند. اما مهم ترین رابطه، پیوند انسان با خالق خود می باشد.

و اصلاح این رابطه، اصلاح و تضمین کننده رابطه های دیگر است.

در هر رابطه ای پیوندی دو سویه وجود دارد، و اگر ارتباط خالق و مخلوق از دیدگاه برخی مکاتب به «قهر و عشق» تبیین می شود و معتقدند که خالق متعال چون کمالی را در مخلوقات نمی بیند رابطه ی او با همه ی مخلوقات رابطه ی قهر است و موجودات دیگر چون همه، کمال خود را در او جستجو می کنند، پیوند عاشقانه با خداوند دارند. ولی از دیدگاه اهل بیت علیهم السلام این رابطه از دو طرف رابطه ای براساس محبت و عشق و شیدائی است «يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ» هم خداوند عشق به بندگان راستین خود دارد و هم آنان واله و شیدای او هستند. و به گفته غزالی در کیمیای سعادت کسی که محبت به

خداوند را درک نکرده باشد چیزی از دین یاد نگرفته است.

این رابطه بین خدای متعال و انسان از آن سو توسط فرشتگان و مجردات و مسئله ی فیض و مسئله ی روح و استجابت دعا قابل تبیین است و از این سو توسط مسئله «دعا»، «نیایش»، «توکل»، «خوف»، «مشیت»، «رجاء»، «توسل»، «تضرع»، «گریه» و... نشان داده می شود.

بنابر این مسئله ی دعا بیانگر نوع رابطه ی انسان با خداوند است و در دل خود استجابتی را به همراه دارد که رابطه ی خدا را با انسان تحلیل می کند. گاهی دعا برای وصول به حاجتی خوانده می شود و در واقع دعا کننده، خواسته ای دارد که از خداوند آن را می طلبد و در واقع دعا را مقدمه و وسیله ای برای رسیدن به هدفی از اهداف دنیوی یا اخروی قرار می دهد. و گاهی دعا خودش هدف است و مقصود با لذات و غایه القصوی آرزوها است. در این صورت دعا فقط برای عرض بندگی و اظهار فقر و حاجت بوده و هرگز در آن چشم داشتی به اجابت نیست یعنی دعا خودش ارزش و هدف است نه آن که دستمایه ی رسیدن به چیز دیگر باشد.

دعا تبلور بندگی انسان است، دعا بیان فقر ذاتی و وابستگی درونی همه ی هستی به خدای متعال است، دعا بیان هماهنگی زبان تشریح با زبان تکوین است یعنی اگر همه ی موجودات عین افتقار به خدای متعال هستند، در دعا این احتیاج و افتقار به زبان می آید و به همین جهت دعای سحر - که در آن چیزی از خداوند طلب نشده است - از بهترین دعاها به شمار می رود.

کتابی که اکنون در دست دارید بخش اول آن به دعاهایی

اختصاص دارد که برای عرض حاجت و نیاز به درگاه الهی انشاء شده است، اما بخش دوم و قسمت پایانی آن دعاهائی است که از خداوند، خودِ خدا را می طلبد و در واقع نفس دعا مطلوب است و اصل سخن گفتن و رابطه داشتن با خداوند آرزوی نهائی دعا کننده است و بهترین دعا نیز این گونه دعایی است که خدا را بخواند اما نگوید که چیزی را می طلبد. و اکنون خدای مٔان را سپاس و شکر گزارم که این اثر ارزشمند از مرحوم سید علی خان مدنی شیرازی - که از مفاخر جهان تشیع بوده و در علوم عقلی و نقلی دارای ید بیضاء و صاحب ابداعات فراوان است - توسط برادر عزیز، فاضل و فرهیخته، متعهد و متخلق جناب استاد دکتر قباد محمدی شیخی با قلمی استوار و عالمانه به فارسی برگردانده شده و استفاده و بهره گیری از آن را برای مردم این مرز و بوم مستهیل نموده و کتابی سودمند و مفید را سامان بخشیده است. از درگاه الهی توفیق بیشتر مترجم بزرگوار را در خدمت هر چه بیشتر به معارف اهل بیت علیهم السلام مسألت دارم.

احمد عابدی

ص: 15

ای اخی دست از دعا کردن مدار با اجابت یا ردّ اوبت چه کار؟(1)

دست اشکسته برآور در دعا سوی اسکسته، پرد فضل خدا(2)

مولوی

پیشگفتار

یکی از مسائلی که جامعه ی بشری همواره با آن مواجه بوده است، مسئله ی دعا است. اگر مسئله دعا دغدغه یکایک افراد بشر نباشد ولی هیچ جامعه، گروه و صنفی را نمی توان نشان داد که شکلی از دعا در میان آن ها مطرح نباشد.

دعا در لغت به معنای خواندن است و در اصطلاح عبارت است از ارتباط با خداوند در قالب های ویژه ولی متنوع.

انسان با اندک توجهی - به ویژه در شرایط دشوار و سخت - نه تنها

ص:17

1- (1) میناگر عشق، زمانی، ص 691.

2- (2) همان، ص 693.

خود را نیازمند می بیند بلکه سراسر هستی خویش را جز نیاز نمی یابد. در چنین شرایطی است که انسان به راحتی، احساس می کند آن طرف وابستگی خود، موجود بی نیازی وجود دارد به گونه ای که می تواند همه نیازهای انسان و غیر انسان را برآورده سازد. این موجود بی نیاز، کسی جز خداوند والا مرتبه نیست.

خداوند تنها راه نجات و رستگاری انسان را دعا قرار داده است و خود در این باره فرموده است: «[ای پیامبر] بگو اگر دعایتان نباشد، پروردگرم به شما توجهی نمی کند»⁽¹⁾

در این باره که خداوند به صورت قطعی، دعای انسان را مستجاب و اجابت می کند، شکی وجود ندارد زیرا او خود در این باره ی فرموده است:

«[برای برآورده شدن حاجتتان] مرا بخوانید تا من [آن ها را] برایتان برآورده سازم»⁽²⁾.

و درباره نزدیکی خود به بندگان و آگاهی از پندار، گفتار و کردار آنان می فرماید:

«هرگاه بندگانم از من چیزی بخواهند [بدانند که] من نزدیکم و دعای دعاکننده را اجابت می کنم»⁽³⁾.

ص: 18

1- (1) فرقان: (25)، 77.

2- (2) بقره: (2)، 186.

3- (3) فرقان: (25)، 77.

ممکن است دعای انسان به همه یا یکی از صورت های زیر انجام پذیرد.

الف - گاهی دعای انسان تنها به وسیله ی زبان و گفتار ظاهری بیان می شود.

ب - گاهی دعای انسان به وسیله ی زبان حال و تمرکز درونی او صورت می گیرد.

پ - گاهی دعای انسان به وسیله ی استعداد ذاتی او - خواه آگاهانه یا غیرآگاهانه - صورت می گیرد.

انواع اجابت و استجاب دعا

پاسخ دعای انسان از جانب خداوند ممکن است به همه یا یکی از صورت های زیر تحقق پیدا کند:

الف - گاهی دقیقاً همان چیزی را که بنده از خداوند می خواهد، به او داده می شود که این اتفاق ممکن است در همان لحظه ی دعا یا با تأخیر، صورت گیرد.

ب - گاهی خداوند چیز دیگری را به جای آنچه بنده از او خواسته است می دهد، زیرا ممکن است مصلحت شخص دعا کننده در همان چیزی نباشد که او از خداوند درخواست می کند. این اتفاق نیز ممکن

است در همان لحظه ی دعا یا با تأخیر انجام شود و این تأخیر نیز ممکن است دو حالت داشته باشد؛ یکی این که در همین دنیا انجام شود، دیگر این که ممکن است در حیات پس از مرگ دعای او مستجاب شود.

اثر دعای انسان

اثر دعای انسان ممکن است همه یا یکی از امور زیر باشد:

الف - گاهی اثر دعای انسان، بخشش و پوشش گناهان اوست.

ب - گاهی اثر دعای انسان این است که خداوند به او می گوید: «بله بنده ی من، گوش درخواست توأم».

پ - این عبارت «بله بنده ی من، گوش به درخواست توأم لبّیک» گاهی تنها اثر و نتیجه ی دعای انسان است که برای برخی، همین لبّیک گفتنِ خداوند، لذّت بخش ترین چیز برای انسان است. البته انسان های اهل بصیرت هم اکنون این لذّت را ادراک می کنند ولی آنان که در آخرت چشم بصیرتشان باز می شود و با امید به این که روزی خداوند پاسخ دعای آنان را می دهد، به دعا می پردازند وقتی چشم دل آنان در آخرت باز می شود، اوج لذّت را از لبّیک الهی می برند و لبّیکی را که خداوند در دنیا گفته بود و نشنیده بودند، آنجا می شنوند.

گاهی هم لبّیک به تنهایی پاسخی دعای انسان نیست، بلکه معنایش این است که ای بنده ی من هر چه می خواهی بگو تا برآورده سازم که

اگر انسان مقامی متوسط یا ضعیف داشته باشد و از اولیای کامل الهی نباشد، چیزی غیر از خداوند را آرزو می کند اما اگر از اولیاء الهی باشد، جز خداوند چیزی را نمی خواهد.

جان کلام این که در برابر هر دعایی - خواه به زبان گفتاری، زبان حال و زبان استعداد - استجاب و اجابت مخصوصی قرار دارد.

بنابراین، میزان آگاهی و اعتقاد دعاکننده و وصف و حالی که بر او غالب است، اثر ویژه ای در اصل دعا، استجاب و اجابت آن دارد.

پس آنگاه که انسان دعا می کند، باید سعی کند تصوّر و پندار درست و توجّه و اعتقاد مستحکمی داشته باشد. بنابراین می توان گفت، پندار نیک - شامل علم و اعتقاد نیک - گفتار نیک و کردار نیک، هر کدام به نوعی دارای اثر ویژه ای در اصل دعا، استجاب و اجابت آن می باشند. از آنجا که انسان برای درستی و تقویت پندار، گفتار و کردار خویش، نیازمند یک نسخه ی دقیق و آگاهانه است تا ضمن درست کردن پندار، گفتار و کردار خود، بهترین دعا و بیشترین بهره را از آن داشته باشد، این نسخه شفابخش را خداوند از طریق قرآن و سنت پیشوایان دینی برای بشر فرستاده است تا آداب دعا کردن و شرایط درستی آن را به انسان بیاموزد. (1)

ممکن است کسی ادّعا کند که دعا کردن هیچ آداب و ترتیبی نمی خواهد و هر کس با هر حال و قالی می تواند با خداوند ارتباط

ص: 21

برقرار کند و دعا کردن، دیگر چیزی نیست که متولّی خاصی داشته باشد و چارچوب کسل کننده ای برای آن وجود داشته باشد.

در پاسخ این اشکال می توان گفت، بله اگر خداوند از طریق انسان هایی که این راه را طی کرده اند، هیچ آداب و ترتیبی از ما نمی خواست این ادعا درست بود ولی اگر خداوند خودش برای ما آداب و رسوم خاصی را برای دعا کردن مطرح کرده باشد، دیگر جای اعتراضی باقی نمی ماند به ویژه این که خداوند در آخرین کتاب آسمانی خود اصل دعا کردن را لازم شمرده است و شیوه انجام دادن و زبان بیان آن را به پیامبر صلی الله علیه و آله و پیشوایان معصوم: سپرده است.

البته باید به این نکته اعتراف کرد که اساس دعا همان دو شرط اساسی دعا - تصور و آگاهی درست و توجّه و اعتقاد محکم - است ولی اگر انسان در کنار این دو شرط، گفتار درست و کردار درست نیز داشته باشد، سریع تر، دقیق تر و مطمئن تر به نتیجه می رسد یا دست کم چنین احساسی را پیدا می کند.

کتابی که هم اکنون پیش روی خواننده گرامی است یکی از آن نسخه های شفابخشی است که نویسنده ی محترم آن - مرحوم سید علی خان مدنی شیرازی - با تجربیات خود آن را از میان انواع دعاها استخراج کرده است و چه بسا به سلیقه ی خویش یک دعا را از آیات و احادیث و دعاها ی گوناگون جدا کرده و کنار هم قرار داده است و خود سید علی خان مدنی شیرازی مدعی است که این دعاها آثار

شگفت انگیزی در زندگی انسان دارند و البته - با توجه به اخباری که درباره وی به ما رسیده است - به نظر می رسد همین طور باشد.

مترجم بر این باور است که امروزه، همه ی انسان ها - به ویژه همه ی مسلمانان از جمله شیعیان و مهم تر از همه، جوانان از هر شکل و فرمی - نیاز مبرم به ارتباط با خدای خویش دارند. بنابراین کتاب حاضر - که در اصل به زبان عربی تحریر و چاپ شده است - را به فارسی ترجمه کرده است تا فارسی زبانانی که نمی توانند از متن عربی استفاده کنند، از این دعاهای ارزشمند و شگفت انگیز بی نصیب نباشند و به جای مراجعه به افراد ناصالح رمال و شیاد و آثار ناپسند جادوگری، از سخنان لطیف و دعاهای شریف و نسخه های شفابخش ناب پیشوایان راستین پندار، درست کردار و صادق گفتار دینی بهره مند شوند.

امید است خوانندگان گرامی با مطالعه این اثر و آماده سازی شرایط روحی و آداب صوری دعا، به آرزوهای دنیا و آخرت خویش نائل آیند و البته خداوند مهربان تر از آن است که بنده ی خویش را با این شرایط و آداب، دست خالی برگرداند و بلکه اطمینان است، همان گونه که خداوند، خود وعده داده است، بی شکّ دعای دعاکنندگان به سر منزل مقصود می رسد.

ناگفته نماند که گاهی گناهان انسان، مانع اجابت و استجابت دعای او می شوند و ممکن است، خداوند پاسخ دعاکننده را بدهد اما

پاسخی که معنایش بیانگر پستی اوست. پس انسان باید بگردد و گناہانی که مانع استجاب دعا می شوند را شناسایی و از آن ها توبه کند.

در پایان از حضرت آیه الله دکتر احمد عابدی که قریب به بیست سال از ارشادات علمی و اخلاقی ایشان بهره مندم صمیمانه تشکر می کنم. همین طور از همه دست اندرکاران پژوهشکده علوم و معارف قرآنی علامه به ویژه حضرت حجه الاسلام علی اشرف عابدی که زحمات زیادی را نیز متحمل شده اند، قدردانی می کنم.

بنده ی خدا

قباد محمدی شیخی

ص: 24

سید علی خان مدنی شیرازی، در شب شنبه، 15 جمادی الاول سال 1502 ه. ق در مدینه منوره به دنیا آمد، به همین خاطر به «سید مدنی» شهرت یافت. وی در همان شهر و در جوار مکه مکرمه پرورش یافت و دوران نوزادی و کودکی خود را گذراند.

پدرش - سید نظام الدین احمد - که مردی فاضل و ادیب بود به درخواست عبدالله قطب شاه - فرمانروای حیدرآباد هند - به آن جا رفت و با دختر وی ازدواج کرد و سید بن معصوم (سید علی خان مدنی شیرازی) تحت سرپرستی مادرش قرار گرفت.

مادر سید علی خان به گفته ی پیشینیان، دختر محمد بن احمد منوفی - پیشوای شافعیان حجاز متوفای سال 1404 ه. ق - بود.

سید بن معصوم (سید علی خان) در دوران کودکی به کسب دانش مشغول بود تا این که به درخواست پدرش به حیدرآباد رفت. بنابراین وی - به نقل از سبحة المرجان - شب شنبه، ششم شعبان 1066 ه. ق مکه مکرمه را ترک کرد و روز جمعه، 8 روز مانده به پایان ربیع الأول

سید علی خان در حیدرآباد حرمت پدرش را نگه می داشت تا این که پدرش را در سال 1086 ه. ق از دست داد.

سید تا هنگام مرگ پدرش در سال 1086 ه. ق و مرگ سلطان عبداللّه قطب شاه، پست های مهمی را در دولت به عهده داشت.

به نقل از سبحة المرجان، علت بیرون رفتن سید علی خان از حیدرآباد این گونه بیان شده است:

«وقتی سید علی خان فهمید که دشمنان پدرش، برنامه هایی برای فشار آوردن بر وی دارند، به قصد رفتن پیش سلطان محمد اورنگ زیب شاه در برهان پور، مخفیانه از حیدرآباد بیرون رفت و دشمنان سعی در پیدا کردن او داشتند اما به او نرسیدند و همین حادثه باعث شد تا اشعار زیر را بسراید:

و حثوا الجیاد السّابحات لیحقوا و هل یلحق الکسلان شأ و أخى المجد

فساروا و عادوا خائبین علی رجا کما خاب من قد بات منهم علی وعد (2)

یعنی: «دشمنان با اسبان راهوار تاختند تا به مقصود برسند ولی

ص: 28

1- (1) سبحة المرجان، ص 86، به نقل از «الکلم الطیب و الغیث الصّیب»، چاپ بنیاد بین المللی دعا.

2- (2) مقدمه انوار الربیع، ج 1، ص 7، به نقل از «الکلم الطیب و الغیث الصّیب»، چاپ بنیاد بین المللی دعا.

برادر جان آیا تنبل به مقصود می رسد؟ رفتند و دست خالی برگشتند ولی همچنان امید بسته بودند مانند کسی که چیزی را در خواب به او وعده می دهند ولی وقتی بیدار می شود چیزی را نمی یابد».

به هر جهت، سید از حیدرآباد به قصد برهان پور بیرون رفت.

همه بر این نکته اتفاق نظر دارد که وقتی سید علی خان به سلطان رسید، سلطان مقدمش را گرامی و او را به فرماندهی یک تیپ از لشکر خود که یک هزار و سیصد نفر سواره نظام بودند منصوب کرد و لقب «خان» را نیز به او اعطاء کرد و به سید علی خان معروف گشت و تا اورنگ آباد او را همراهی کرد. پس از مدتی که سید آنجا بود، سلطان حکومت «ماهور» و توابع آن را بر عهده وی گذاشت.

سید پس از این که مدت زمان زیادی در ماهور به سرد برد، از سیمت خویش استعفا کرد و به ریاست دیوان «برهان پور» رسید و چندین سال نیز رهبری مردم آن شهر را به عهده داشت.

در سال 1114 ه. ق سید از سلطان تقاضا کرد که از وی صرف نظر کرده و اجازه دهد تا به همراه خانواده اش به زیارت حرمین شریفین - مکه و مدینه - شرف یاب شود. سلطان، درخواست او را پذیرفت و وی پس از چهل و شش سال زندگی در هند، آنجا را ترک کرد.

سید بر اساس ذیل نسخه سنگی کتاب انوارالربیع (1) پس از ترک هند، روانه مکه مکرمه شد و مناسک حج را به جا آورد و بعد از آن به

ص: 29

1- (1) . همان.

مدینه منوره رفت تا به زیارت آرامگاه پیامبر گرامی و ائمه بقیع شرفیاب شود. پس از آن عازم عراق گردید و از زیارت عتبات مقدسه در نجف، کربلا، کاظمین و سامراء، بهره گرفت. آنگاه برای زیارت بارگاه امام رضا علیه السلام در خراسان، وارد ایران شد.

وی پس از زیارت امام رضا علیه السلام، به سوی اصفهان - که پایتخت وقت دولت صفوی بود - حرکت کرد و در سال 1117 ه. ق که مصادف با دوره ی حکومت سلطان حسین صفوی است به آنجا رسید و سلطان، مقدمش را گرامی داشته و از او تجلیل کرد.

سید مدنی، کتاب «ریاض السالکین» را به سلطان حسین صفوی تقدیم کرد و با عظمت از وی یاد کرد و با عبارات های کم نظیری، وی را ستود.

به روایت سبحة المرجان(1)، سید پس از مدتی اقامت در اصفهان، مسؤولیتی که متناسب با وضعیت روحی اش باشد، پیدا نکرد، بنابراین شهر شیراز را به عنوان محل سکونت خود برگزید و سرانجام شیراز بود که به سفرهای سید پایان داد.

جناب سید در مدرسه ی منصوریه - که ساخته ی جدش علامه غیاث الدین منصور بود - فعالیت خود را آغاز کرد.

وی در شیراز به یک پیشوا و مدرّس ارزشمند تبدیل شد و مرجعیت دانشمندان آن روز را عهده دار شد تا تمام وقت خود را به

ص:30

1- (1). همان.

تدریس و تألیف مشغول باشد اما جز چند سالی، أجل به او مهلت نداد.

ب. نام و نسب

از سید علی خان مدنی شیرازی، با نام و نشان های گوناگونی یاد می شود که عبارتند از:

- صدرالدین علی ابن میرزا احمد بن محمد معصوم حسینی.

- سید صدرالدین علی ابن نظام الدین احمد دشتکی شیرازی.

- سید مدنی.

- علی بن نظام الدین حسینی حسینی.

- صدرالدین.

- سید صدرالدین علی ابن نظام الدین احمد ابن معصوم حسینی شیرازی مدنی.

- ابن معصوم.

- سید علی خان مدنی.

- صدرالدین علی خان مدنی شیرازی.

- سید علی ابن نظام الدین احمد حسینی حسینی شیرازی هندی.

در یک کلام سید علی خان مدنی، شیرازی، هندی، و ابن معصوم از القاب و عناوین صاحب کتاب حاضر می باشد.

سید علی خان مدنی شیرازی، فرزند نظام الدین احمد ابن معصوم

ص: 31

ابن نظام الدّین احمد ابن ابراهیم ابن سلام اللّٰه از نسل صدرالدّین دشتکی سید محمّد شیرازی فرزند غیاث الدّین منصور و نوه ی هفتم غیاث الدّین و ملقب به صدرالدّین است که نَسَب او با 26 واسطه به زید بن علی بن حسین علیهما السلام می رسد.

نسب سیّد علی خان شیرازی را تا امام زین العابدین علی ابن حسین علیهما السلام چنین آورده اند:

صدرالدّین سیّد علی خان مدنی شیرازی - نظام الدّین احمد - محمد معصوم - احمد نظام الدّین - ابراهیم - سلام اللّٰه - مسعود عماد الدّین - محمد صدرالدّین - منصور غیاث الدّین - محمد صدرالدّین - ابراهیم شرف الدّین - محمد صدرالدّین - اسحاق عزّ الدّین - علی ضیاء الدّین - عرب شاه فخر الدّین - امیر عزالدین ابوالمکارم - امیر خطیر الدّین - حسن شرف الدّین ابوعلی - حسین ابو جعفر عزیز - علی ابو سعید نصیبینی - زید اعشم ابو ابراهیم - علی - حسن - محمد ابو جعفر - محمد - زید - امام زین العابدین علی بن حسین علیهما السلام (1).

پ. مقام و منزلت سیّد علی خان مدنی شیرازی

عالمان مسلمان پس از سیّد علی خان، وی را با بزرگی و احترام یاد کرده و او را بسیار ستوده اند. برخی او را جوهری عجیب، فاضل،

ص: 32

1- (1) الدرّجات الرّفیعه فی طبقات الشیعه، مدنی، ص 4 و ریحانه الأدب، تبریزی ج 1، ص 361 و ج 2، ص 91.

ادیب، عالم جامع و بارع و شاعری ماهر به شمار آورده اند. (1)

برخی او را غایه القصوی و آیه الکبری خوانده اند. (2)

برخی او را مصداق کلمه ی طبیه ی ریشه دار در آسمان علم و معرفت و پاکی به حساب آورده اند. (3)

برخی هم درباره او گفته اند:

«او ادیب، ارجمندزاده، پژوهشگر، دقیق، علامه و فهیم بود و از فصاحت چنان بهره ای برده که قلب ها را در سینه شگفت زده کرد... و از بلاغت به کامروایی نایل شد... چنانکه از اشعه های خورشید درخشان تر و از لطیفه های بدیع، روشن است، شهیر در فنون عقلی و دانشمند در علوم انسانی و ادبی... است». (4)

ت. آثار و کتاب های سید علی خان

آثار و نوشته های سید علی خان شیرازی عبارتند از:

- سلافه العصر فی محاسن اعیان العصر

- سلوه الغریب و أسوه الأدیب

- الدرجات الرفیعه فی طبقات الإمامیه من الشیعه.

ص: 33

1- (1) الدرّیعه، تهرانی، ج 12، ص 75.

2- (2) معجم المطبوعات العربیه، سرکیس، ج 1، ص 244-245 و امین، اعیان الشیعه، ج 8، ص 153 و 152.

3- (3) الغدیر، امینی، ج 1، ص 344-345.

4- (4) کشف الحجب و الأستار، اعجاز، ص 300.

- انوار الربيع في انواع البديع.

- الكلم الطيب و الغيب الصيب في الادعيه الماثوره عن النبي و اهل البيت عليهما السلام.

این کتاب همین کتابی است که ترجمه شده است و در اختیار علاقه مندان قرار گرفته است. البته سید نتوانست این کتاب را به اتمام برساند ولی در کتاب ریاض العلماء میرزای اصفهانی آمده است که کتاب «الكلم الطيب و الغيث الصيب» سید علی خان دارای فواید بزرگی است. (1)

- رياض السالكين في شرح صحيفه سيد الساجدين.

- الحدائق النديه في شرح الصمديه.

- سید دو شرح (یکی متوسط و یکی کوتاه) بر کتاب صمدیه نوشته است. صاحب الغدير (علامه امینی) عنوان شرح کوتاه سید بر صمدیه را «الفرائد البهيّة في شرح الفوائد الصمديه» می داند.

- موضح الرّشاد في شرح الإرشاد (کتابی در علم نحو).

- رساله في اغلاط الفيروزآبادی في القاموس.

- التذکره في الفوائد التّادره.

- المخلاه في المحاضرات.

- الرّهره في النّحو.

- نغمه الأغان في عشره الأخوان.

ص: 34

1- (1) به نقل از «الكلم الطيب و الغيث الصيب»، چاپ بنیاد بین المللی دعا.

- رساله فی المسلسله بالآباء.

- ملحقات السلافه.

- الطراز الأول فيما عليه من لغة العرب المعوّل.

- رساله ای به نام «نفته المصدور».

- کتاب محک القریض.

- دیوان شعر.

- شرح بديعيه ی صفی الدین حلّی.

- تخمیس البرده.

- بديعيه.

- احوال الصّحابه و التّابعین و العلماء.

- حدیقه العلم.

ث. درگذشت سید علی خان

بر اساس معتبرترین روایات، سید علی خان قدس سره در سال 1120 ه. ق در شیراز از دنیا رفت. (1)

در سبحة المرجان آمده است که سید در سال 1117 ه. ق دارفانی را وداع گفت.

میرزای اصفهانی که زندگی نامه نویس معاصر سید بوده در کتاب ریاض العلماء آورده است که وفات سید در ذی القعدة ی سال 1118

ص: 35

1- (1) ریحانه الأدب، تبریزی، ج 1، ص 361 و الذریعه، تهرانی، ج 11، ص 325-326.

ه. ق در شیراز بوده است.

در سفینه البحار، آمده است که سال وفات ایشان در سال 1119 ه.

ق بوده است. (1)

سید در جوار حضرت احمد بن موسی کاظم - شاه چراغ علیه السلام - در کنار جدش غیاث الدین بن منصور به خاک سپرده شد.

ص: 36

1- (1) خاطر نشان می شود که مباحث مطرح شده ذیل عناوین «تولد و تکامل» و «درگذشت سید علی خان» عیناً از روی نسخه ای که بنیاد بین المللی دعا چاپ کرده است، ترجمه گردید.

دعاها

اشاره

ص:37

به نام خداوند بخشاینده مهربان

سپاس خدایی را که سخن پاک به سویش بالا می رود و عمل صالح، آن را بلند مرتبه می گرداند. همو که ابر بارانی را فرو می فرستد و پرده از ناملايمات برداشته و برطرف شان می سازد.

دروود و سلام بر بهترین نیایش گران به درگاه خداوند و گرام ترین شفیعان روز جزاء، سروران ما محمد و خاندان پاکش که راهنمایان آگاه بشرند.

علی حسنی صدرالدین حسینی - که دل به پروردگار بی نیاز خویش بسته است تا عاقبت وی را ختم به خیر کند و بیشترین بهره را از بخشش دیرینش نصیب ایشان گرداند - می گوید:

«این کتابی است که از جاهای مختلف گردآوری شده و سخنان گهرباری است که روشنایی آن همچنان می درخشد و شامل دعاها و توسل هایی است که منجر به رستگاری نیایش گران و کامیابی نیازمندان می گردد. من این گوهرهای گرانبمایه ی بی همتا را از

اقیانوسی پر از مرواریدهای درخشان به دست آورده ام و ناخالصی هایشان را دور ریخته و فقط خالص و ناب شان را آورده ام و از این گوهرها یک گردن بند گران بهایی ساخته ام و نام آن را «الكلم الطّيب و الغيث الصّيب»⁽¹⁾ گذاشته ام. از خداوندی که پادشاه راستین و آگاه آفریدگان است می خواهم که این کتاب، مورد استفاده ی علاقه مندان قرار گیرد و البته خداوند چنین خواهد کرد.

ص:40

1- (1) . سخن پاک و باران خالص یا گفتار نیکو و باران پربارش.

پیامبر خدا حضرت محمد صلی الله علیه و آله درباره ی جایگاه و ارزش دعا می فرمایند:

«دعا سلاح مؤمن، ستون دین و روشنائی آسمان ها و زمین هاست»⁽¹⁾.

امیرالمؤمنان علی علیه السلام نیز درباره ی نقش دعا در زندگی انسان می فرمایند:

«دعا کلید کامیابی و گنجینه ی رستگاری است و بهترین دعا آن است که از سینه ای پاک و دلی پارسا بیرون آید. سخن گفتن با خداوند باعث نجات، و اخلاص مایه ی رهایی انسان است. هرگاه ترس زیاد شد، خداوند پناهگاه است.»⁽²⁾

از ابوعبدالله امام صادق علیه السلام هم روایت شده است که فرموده اند:

«دعا کلید هر رحمت و برآورنده ی هر حاجت است و در پیشگاه خداوند چیزهایی وجود دارد که جز با دعا قابل دست یابی نیستند. هیچ

ص: 41

1- (1) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 468 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 90، ص 294.

2- (2) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 468 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 90، ص 341.

دردی نیست که بارها کوبیده شود مگر آن که به زودی به روی صاحبش گشوده گردد.»(1)

باز هم از امام صادق علیه السلام نقل شده است که فرموده اند:

«تا می توانید دعا کنید، زیرا درمان هر دردی در آن است.»(2)

آداب دعا و اوقات استجاعت آن

1. در یک روایت صحیح از امام رضا علیه السلام نقل شده است که ایشان فرموده اند: «یک دعای پنهانی بنده برابر با هفتاد دعای آشکار است.»(3)

2. از امام صادق علیه السلام نقل شده است که فرموده اند: «در چهار موقع دعا مستجاب می شود: در یک رکعت پایانی نماز شب، پس از طلوع سپیده، بعد از ظهر و پس از غروب آفتاب.»(4)

3. در روایت دیگری آمده است که استجاعت دعا هنگام وزیدن بادهای، رفتن سایه ها، بارش باران و موقع اذان، صورت می گیرد.»(5)

4. از امام محمد باقر علیه السلام نقل شده است که فرموده اند: «سحرگاه تا

ص: 42

-
- 1- (1) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 470 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 90، ص 295، با اندکی تفاوت.
 - 2- (2) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 470 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 90، ص 295.
 - 3- (3) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 476 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 90، ص 318.
 - 4- (4) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 477 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 90، ص 346.
 - 5- (5) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 476 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 90، ص 344، با اندکی تفاوت.

برآمدن خورشید، دعا کنید زیرا در این ساعت، درهای آسمان باز و روزی ها تقسیم گردیده و حاجت های بزرگ برآورده می شود»⁽¹⁾.

5. می گویند وقتی امام صادق علیه السلام، برآورده شدن حاجتی را از خداوند می خواست، هنگام غروب خورشید از خداوند درخواست می کرد. در چنین هنگامی، امام چیزی را به عنوان صدقه می پرداخت و خود را با بوی خوش معطر می ساخت و روانه مسجد می گشت و برای حاجت خود به آنچه خدا می خواست، دعا می کرد»⁽²⁾.

6. در روایت دیگری از امام صادق علیه السلام نقل شده است که فرموده اند: «آنگاه که لرزه به اندامت افتاد و اشک از چشمانت سرازیر شد، نزدیک شو و خود را آماده دریافت بخشش خداوند کن، زیرا در این هنگام به درخواست تو توجه شده است»⁽³⁾.

7. باز هم روایت دیگری از امام صادق علیه السلام نقل شده است که فرمودند:

«در شبانگاهان، یک ساعت ویژه ای وجود دارد که اگر بنده مسلمان بر آن دست یابد و در هر شب در همان ساعت نماز بگذارد و به درگاه خداوند عزیز و والا مرتبه دعا کند، دعایش مستجاب می گردد».

راوی می گوید از امام پرسیدم: «خدا خیرتان بدهد، چه ساعتی از

ص: 43

1- (1) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 478 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 90، ص 345.

2- (2) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 477 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 80، ص 361.

3- (3) بحار الأنوار، مجلسی، ج 2، ص 478 و ج 90، ص 345.

شب را می فرمایید» امام فرمودند: «هرگاه شب به نیمه رسید، یک ششم اول نیمه دوم، همان ساعتی است که دعا مستجاب می شود».(1)

8. روایتی دیگر نیز از امام صادق علیه السلام نقل شده است که فرمودند:

«اگر از چیزی ترسیدی یا حاجتی داشتی، دعایت را با «الله» شروع کن و او را بزرگ بدار و آن گونه که شایسته است، ستایش کن، و بر پیامبر 9 درود بفرست و برآورده شدن حاجت را از خداوند بخواه و حالت گریه به خود بگیر اگر چه به اندازه سرمگسی اشک بریزی. زیرا پدرم امام باقر 7 همیشه می فرمود: نزدیک ترین حالت بنده به پروردگار عزیز و والا مرتبه، وقتی است که سجده کنان گریه کند».(2)

9. امام صادق علیه السلام همچنین فرمودند: «هر کس مطیع دستور خداوند عزیز و والا مقام باشد و از جهت دعا او را بخواند، دعایش را اجابت می کند».

راوی می گوید از امام علیه السلام پرسیدم که جهت دعا چیست؟

امام علیه السلام فرمودند: «شروع به ستایش خداوند کنی، نعمت هایی را که به تو بخشیده است به یادآورده و او را سپاس بگویی، بعد از آن بر پیامبر صلی الله علیه و آله و خاندانش صلوات بفرستی، آنگاه گناهان خود را به خاطر آورده و به آن ها اعتراف کنی و از انجام آن ها به خدا پناه ببری و منظور من از «جهت دعا» همین چیزهاست».(3)

ص: 44

1- (1) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 478 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 90، ص 345.

2- (2) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 483 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 90، ص 334.

3- (3) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 486.

10. سخن دیگری از امام صادق علیه السلام نقل شده است که فرمودند:

«هرگاه دست دعا به پیشگاه خداوند عزیز و بلند مرتبه برداشتی، او را به بزرگی یاد کن.»

راوی می گوید از امام پرسیدم: «چگونه خدا را به بزرگی یاد کنم.»

امام فرمودند؛ این گونه بگو:

«یا من هو أقرب إلی من جبل الورید، یا فعّالاً- لما یرید، یا من یحول بین المرء و قلبه، یا من هو بالمنظر الأعلى، یا من هو لیس کمثله شیء» (1).

یعنی: «ای که از رگ دلم به من نزدیک تری، ای که هر چه بخواهی انجام می دهی، ای که میان انسان و دلش قرار گرفته و جدایی می افکنی، ای که از منظری برتر و بالاتر، هر چیزی را نظاره می کنی، ای که نمونه ی بی مانند از آن اوست.»

11. می گویند امام صادق علیه السلام از پیامبر خدا صلی الله علیه و آله نقل کرد که فرمود:

«هرگاه کسی از شما می خواهد دعا کند، سعی کند برای دیگران هم دعا کند، زیرا این گونه دعا بهتر است» (2).

12. در پایان سخن دیگری از امام صادق علیه السلام نقل می کنیم که فرمودند: «هیچگاه بنده ای دست نیاز به سوی خداوند عزیز و مقتدر دراز نکرد، جز این که خداوند عزیز و شکست ناپذیر شرم دارد که او را

ص: 45

1- (1) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 484.

2- (2) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 487 و بحار الأنوار، مجلسی، ج 90، ص 386.

دست خالی برگرداند مگر این که به خاطر بزرگی رحمت خود، چیزی متناسب حال آن بنده به وی می دهد. بنابراین هرگاه کسی از شما دست به دعا برداشت تا آن را بر سر و صورت خویش نکشد، پایین نیاورد» (1).

دعای کن فیکون

دعایی که هر کس مدام آن را بخواند، جهان در اختیار او قرار می گیرد:

1. «یا حلیم یا علیم یا علی یا عظیم یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الإکرام برحمتک استغیث یا مغیث یا مغیث، لا إله إلا أنت سبحانک إئی کنت من الظالمین فاستجبنا له و نجیناه من الغم و کذلک تنجی المؤمنین»

«ای بردبار، ای دانا، ای بلند مرتبه، ای بزرگ، ای زنده، ای پاینده، ای صاحب جلال و کرم، از رحمت یاری می طلبم، پس یاریم کن. ای فریاد رس، ای فریاد رس، ای فریاد رس، [به یاد سخن حضرت یونس می افتم که گفت: هیچ معبودی جز تو نیست، تو پاک و منزهی [ولی] من از ستمگرانم [و تو ای خداوند عزیز درباره او فرمودی: «ما دعایش را مستجاب کردیم و او را از غم رهایی بخشیدیم و مؤمنان را نیز همین گونه نجات می دهیم»].

ص: 46

دعای شگفت انگیز جهت تسلیم گردنکشان

هر کس می خواهد که شگفتی ها برای او آشکار گردد و گردنکشان در برابر او فروتن گردند، دعای زیر را بنویسید و آن را به همراه خود داشته باشد و هر شب پس از هر نماز آن را بخواند [که اثر بخشی آن توسط بزرگانی از انسان های مؤمن] تجربه شده است.

2. «اللهم إنه ليس في السماوات دورات ولا في الأرض غمرات ولا في الشجر ورقات ولا في الأجسام حركات ولا في العيون لحظات ولا في النفوس خطرات إلا- و هي بك عارفات و لك شاهدات و عليك دالات و في ملكك متحيرات. فبالقدره التي سخرت بها أهل السماوات و الأرض سخر لي قلوب المخلوقات إنك على كل شيء قدير و ب الإجابة جدير و صلى الله على محمد و آله أجمعين».

«خداوندا، هیچ سیاره ی آسمانی، جبنده ی زمینی، برگ درختی، جنبش جسمی، پلک چشمی و یادی در جان ها نیست جز این که معرف، نشان گر و دلیل تو است و در قلمرو فرمانروایی تو سرگردان است. پس دل های آفریدگان را با همان قدرتی که ساکنان آسمان ها و زمین را رام کرده ای در اختیار من بگذار، زیرا تویی که بر هر چیز توانایی و سزاوار بر آوردن حاجاتی و خداوند بر محمد و همه ی خاندانش درود فرستد».

دعایی که هنگام سختی ها و گرفتاری ها خوانده می شود

سید علی خان شیرازی می گوید: «دست نوشته ای از آقای والا مقام، نیکوکار، پارسا و... دیدم که در آن نوشته بود: «در رجب 1903 ه. ق از یک برادر دینی به نام میراسماعیل پسر حسین بیک پسر علی پسر سلیمان جابری انصاری که دوستی راستگو، دانشمندی درست کار، دارای همه ی کمالات انسانی و الهی و فردی امانت دار بود - و خداوند بر مقام او بیفزاید - شنیدم که می گفت: «از شیخ حاج علی مکی که دانشمند نیکوکار و پارسای خداترسی بود شنیدم که می گفت: «من به بیچارگی و فشار از سوی دشمنان دچار شدم تا جایی که ترسیدم مرا بکشند و نابود سازند، دیدم دعا نوشته ای در جیبم پیدا شد در حالی که کسی آن را به من نداده بود. از این پیش آمد شگفت زده شدم و سرگردان گشتم تا این که در خواب دیدم، یک نفر به سبک صالحان و پارسایان به من گفت: «همان دعا را من به شما دادم، پس آن را بخوان تا از آن بیچارگی و فشار نجات پیدا کنی. البته نفهمیدم آن شخص کی بود. این ماجرا مرا بیشتر شگفت زده کرد تا این که یک بار دیگر حجت منتظر - امام زمان (عج) - را در خواب دیدم و به من گفت: «همان دعایی را که به تو دادم بخوان و به هر که دوست داری، یاد بده».

شیخ علی مکی می گوید: «بارها آن دعا را آزمایش کردم و زود

نتیجه‌ی آن را دیدم. مدتی آن دعا را گم کردم و از این بابت افسوس می‌خوردم و از این که مواظب آن دعا نبودم استغفار می‌کردم تا این که شخصی نزد من آمد و گفت این دعا در فلان جا از جیب شما افتاد.

ولی هیچگاه به یاد نداشتم که اصلاً آن جا رفته باشم. به هر حال دعا را گرفتم و سجده‌ی شکر به جا آوردم». این دعا را در صبح و شام سه بار و اگر توانستی در سحر نیز سه بار بخوان. هر کس هم کارش دشوارتر شد، پس از آن دعا، 30 بار بگوید:

«یا رحمن یا رحیم یا أرحم الراحمین أسئلك اللطف بما جرت به المقادیر»

«ای بخشاینده، ای مهربان، ای مهربان‌ترین مهربانان، لطف خود را در این گرفتاری‌ها نصیبم فرما».

دعای یاد شده این است:

بسم الله الرحمن الرحيم

3. «رب أسئلك مدداً روحانياً تقوى به قوى الكليّة و الجزئية حتى أقهر بمبادئ نفسى كل نفس قاهره، فتقبض لى إشارة رقائقتها انقباضاً تسقط به قواها حتى لا يبقى فى الكون ذوروح إلا و نار قهرى قد أحرقت ظهوره، يا شديد يا شديد يا ذا البطش الشديد يا قهار، أسئلك بما أودعته عزرائيل من أسماءك القهرية فانفعلت لها النفوس

ب القهر أن تودعني هذا السر في هذه الساعه حتى أئين به كل صعب و أذل به كل منيع بقوتك يا ذا القوه المتين يا ذا القوه المتين» (1).

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان»

«پروردگارا، کمکی روحی به من کن تا بدان وسیله همه ی نیروهای کَلّی و جزیی ام تقویت گردند و با نیروی روحی ام بر هر روح چیره ی زیان آوری پیروز شوم. و توجه ارواح خبیث زیان آور از من چنان دور گردد که آتش قهرم اقدام هر صاحب روحی را در جهان بسوزاند. ای توانای پر قدرت و ای سخت گیر مقتدر، ای که با قدرت بی پایانت هر چیزی را مغلوب می سازی، تو را به آن نام های چیره گر چاره سازت که هر جاننداری را تسلیم می کنند و آن ها را به عزرائیل عطا فرموده ای، سوگند می دهم این سر را همین الآن به من عطا فرما تا بدان وسیله، دل هر سخت دلی را نرم کرده و هر نیرومند مزاحمی را خوار گردانم. تو را به قدرت و نیرویت سوگند می دهم ای که صاحب قدرت استوار هستی و ای که نیروی شکست ناپذیر داری».

ص: 50

دعا برای کسی که چیزی را از دست داده یا حاجتی داشته باشد

این دعای بسیار ارزشمندی است که از سوی امام زمان (عج) آمده است و داستان شگفت انگیزی مانند داستان قبلی دارد. پس هر کس خواسته ی مهمی دارد آن را بخواند و آن دعا این است:

بسم الله الرحمن الرحيم

5. «أنت الله الذى لا إله إلا أنت مبدئ الخلق و معيدهم، و أنت الله الذى لا إله إلا أنت القابض الباسط، و أنت الله الذى لا إله إلا أنت، مدبر الأمور و باعث من فى القبور، و أنت الله الذى لا إله إلا أنت، و ارث الأرض و من عليها، أسئلك باسمك الذى إذا دعيت به أجبت، و إذا سئلت به أعطيت، و أسئلك بحق محمد و أهل بيته، و بحقهم الذى أوجبه على نفسك، أن تصلى على محمد و آل محمد، و أن تقضى لى حاجتى، السّاعه السّاعه، يا سيداه يا مولاه يا غياثاه، أسئلك بكل اسم سميت به نفسك، و استأثرت به فى علم الغيب عندك، أن تصلى على محمد و آل محمد، و أن تعجل خلاصنا من هذه الشده، يا مقلب القلوب و الأبصار، يا سميع الدعاء إنك على كل شىء قدير برحمتك يا أرحم الراحمين».(1)

ص: 51

1- (1) بحار الأنوار، مجلسی، ج 97، ص 442، با اندکی تفاوت.

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان» «تو همان خداوندی که جز تو آغازگر آفریدگان و پایان بخش شان. و تو همان خداوندی که جز تو معبودی نیست، فراهم آورنده ی هر چیز و در تنگنا قرار دهنده ی هر کس و گستراننده ی هر چیز و راحتی بخش هر کس.

و تو همان خداوندی که جز تو معبودی نیست، کارگردان جهان و برانگیزاننده ی مردگان و آنان که در گورستان آرمیده اند.

و تو همان خداوندی که جز تو معبودی نیست، جانشین [و یادگار ماندگار همیشه زنده ی] زمین و آنان که بر روی آن می آیند و می روند.

تورا به آن نامت که هرگاه تورا به آن صدا بزنند دعاها را اجابت می کنی و هرگاه چیزی از تو بخواهند، عطا می فرمایی. و تورا به حقّ محمد و خاندانش، همان حقّی که حتّی رعایت آن را بر خود نیز واجب کرده ای سوگند می دهم که بر محمد و خاندانش درود بفرستی و همین الآن حاجت مرا برآورده سازی. ای آقا، سرپرست و فریادرس من، تورا به هر نامی که برای خود قرار داده ای و آن را در علم غیب نزد خود جا داده ای سوگند می دهم که بر محمد و خاندانش درود بفرستی و هر چه زودتر ما را از این گرفتاری رها سازی. ای دگرگون سازنده ی دل ها و دیده ها، ای که هر دعا را شنوایی، تو بر هر چیز توانایی، به مهربانی ات قسم ای مهربان ترین مهربانان».

ص: 52

[سید علی خان شیرازی داستانی را به این شرح حکایت می کند و می گوید:]

«ماجرایی در زمان ما معروف شد که پادشاه ایران، شاه سلیمان پسر شاه عباس صفوی، در سال 1908 ه. ق دستور داد تا گردن یکی از سران لشکرش به نام جمشیدخان را بزنند ولی هر چه شمشیر زدند کارگر نشد، فضا پر از جمعیت شد تا این که خود جمشیدخان اعلام کرد که یک حرزی همراه خود بر بازو دارد. پس آن حرز را درآوردند و گردش را با شمشیر زدند و این بار شمشیر کارگر شد.»

[سید علی خان می گوید:] «این خبر را یکی از آنان که هنگام گردن زدن آن شخص حاضر و ناظر بود به من داد، و گفتم: «آن حرز بر روی پوست آهو نوشته بود ولی نزدیکان پادشاه نگذاشتند حرز یاد شده به ما برسد.»

[سید علی خان می گوید] حرز یاد شده این است:

«بسم الله الرحمن الرحيم»

6. «أَفُوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوا وَ حَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ.» 1

«اللهم بك أستكفي شرورهم و أدرء في نحورهم، فاكفنيهم كيف شئت و أنى شئت بحول منك و قوه يا أرحم الراحمين.

اللهم يا ذا السلطان العظيم و المن القديم و ذا الكلمات التامات و الدعوات المستجابات عاف فلان بن فلان(1) من أنفس الجن و أعين الإنس بمحمد و علي و فاطمه صلوات الله عليهم أجمعين يا سامع كل صوت، يا سابق كل فوت يا محيي العظام و هي رميم و منشئها بعد الموت، بخلدك الأبدى و دوامك السرمدى و حياتك التي لا تموت.

صل على محمد و آل محمد و أغثنى و فرج عني ما أنا فيه بلا إله إلا أنت عليك توكلت و أنت رب العرش العظيم، يا شديد القوى يا شديد المحال أذلت بعزتك جميع من خلقت صل على محمد و آل محمد و اكفني مؤنه فلان(2) بما شئت.

اللهم احفظ حامله من جميع الآفات و طول عمره بمحمد و علي و أهل بيته عليهم السلام.»

ص: 54

1- (1) . به جای عبارت فلان ابن فلان، هر کس که می خواهی برای او این دعا نوشته شود را بنویس.

2- (2) به جای فلان نام دشمن یا دشمنانت را بنویس.

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان»

«کارم را به خدا سپردم، زیرا خداست که از حال بندگان آگاه است.»

خداوند، حضرت موسی را از نیرنگ های بدی که در حق او روا داشته اند، نگه داشت و کیفر بدی را بر خاندان فرعون وارد ساخت.»

خداوند، پناه بردن به تو را برای ایمنی از بدی های دیگران کافی می دانم و تیزی نیزه را بر گردانده و برگردن خودشان [دشمنانم] می گذارم. پس ای مهربان ترین مهربانان، هرگونه و هر کجا که خود خواستی با توانایی و قدرت خویش مرا از شر آنان نگه دار.

خداوند، ای پادشاه بزرگ عالم، نیکو بخشنده ی دیرین، دارای بندگانی بی عیب و نقص که دعایشان مستجاب می شود، به محمد و علی و فاطمه - که درودشان باد - سوگندت می دهم فلانی فرزند فلانی را از چیرگی و آسیب جنّ و چشم زخم آدمی، عافیت ببخش. ای شنوای هر صدا، ای که پیش از هر نبودی بوده ای، ای زنده کننده ی استخوان های خاک شده ی پراکنده و فراهم سازنده ی آن ها پس از مرگ، به جاودانگی همیشگی و هستی بی پایان و زندگی فناپذیرت سوگند، بر محمد و خاندان محمد درود بفرست و به فریادم برس و از چیزی که در آن گرفتار آمده رهایی ام ببخش، تو را به حق خودت که جز تو معبودی نیست. بر تو توکل کردم، زیرا تو پروردگار تخت بزرگ فرمانروایی عالم هستی، ای بی نهایت قدرتمند، ای توانای در فریب و عذاب و انتقام که با عزّت خویش، آفریدگانت را تسلیم کرده ای، بر

ص: 55

محمد و خاندان محمد درود بفرست و به هر شکل، مرا از آسیب فلانی ایمن ساز. خداوندا، همراه دارنده ی این حرز را از هر آسیبی حفظ فرما و عمرش را دراز گردان، به محمد و علی و فاطمه و خاندان پیامبر که سلام بر آنان باد.»

دعا برای سعادت دنیا و آخرت و پرداختن وام و قرض و بی نیازی از آن ها

این دعا آزمایش شده است که جهت سعادت دنیا و آخرت، زیاد شدن روزی، پرداختن وام و قرض و بی نیازی از آن ها، پس از هر نماز، هفت بار خوانده می شود و در چهارده روایت آمده است، و آن دعا این است:

«بسم الله الرحمن الرحيم»

7. «بسم الله ما شاء الله لا حول و لا قوه إلا ب الله العلی العظیم توکل علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ صاحبه و لا ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له و لی من الذل و کبره تکبیرا»(1). (2)

ص: 56

1- (1) اسراء: (17)، 111.

2- (2) اصول کافی، کلینی، ج 2، ص 551، با کمی تفاوت.

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان»

«به نام خدا، هر چه خدا بخواهد، هر نیرو و قدرتی تنها به خداوند بلند مرتبه ی بزرگ، بستگی دارد. من بر زنده ای که هرگز نمی میرد توکل کردم، و تمام ستایش ها از آن خداوند است که نه همسری برگزید و نه فرزندی دارد و در فرمانروایی بر عالم، هیچ شریکی ندارد و اگر کسی را جانشین و دوست خود قرار داده است نه از سر خواری و ناتوانی بوده است. پس او را بسیار بزرگ بشمارید.»

دعا برای برطرف شدن نیازها

از امام صادق علیه السلام روایت شده است که برای برآورده شدن حاجات خود این دعا را بخوانید:

«بسم الله الرحمن الرحيم»

8. «یا من إذا تضایقت الحاجات فرع منها إلیه و یا من نواصی العباد بیده و قلوبهم بیدیه و یا من حوائج الخلق کبیرهم و صغیرهم إلیه و یا من إذا أغلقت الأبواب فتح بابا لا یهدی إلا إلیه. إلهی عبیدک بفنائک أسئلک سؤال من اشتدت إلیک فاقته و عظمت فیما لدیك رغبتة و ضعفقت قوته، سؤال من لا یجد لذنبه غافرا غیراک و لا لحاجته

ص: 57

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان»

«ای آن که در اوج بیچارگی، پناهگاه بیچارگان است و ای آن که اختیار بندگان در دست قدرت اوست و ای آن که با دستان [مهر و کین و جمال و جلال] خود، دل های بندگان را دگرگون می سازد و ای آن که همه ی آفریدگان بزرگ و کوچک به او محتاج اند و ای آن که وقتی همه ی درها بسته می شوند، دری را باز می کند که فقط به درگاه او می انجامد.

خداوندا، این بنده ی کوچکت به فدایت باد، من مانند کسی که نیازش به تو بسیار گشته و طمع اش به آنچه نزد تو است افزون شده و توانش سست گردیده و جز تو آمرزنده ای برای گنااهش نیافته و غیر از تو برآورنده ای برای نیازش پیدا نکرده، از تو می خواهم که بر محمد و خاندان محمد درود بفرستی و برای من چنین و چنان کنی.»

حرز دفع همه ی بیماری ها و آسیب ها

حرزی که [نوشته می شود و] بر بازوی راست بسته می شود و [اثر بخشی آن] برای دفع همه ی بیماری ها و آسیب ها تجربه شده است.

این حرز عبارت است از:

«بسم الله الرحمن الرحیم»

9. «یا هو یا من هو یا من لیس إلا هو صل علی محمد و آل محمد

ص: 58

و اجعل لحامل کتابی هذا من كل هم و غم و ألم و مرض و خوف فرجا و مخرجا، محمد، علی، فاطمه، الحسن، الحسين، علی، محمد، جعفر، موسی، علی، محمد، علی، غ، الحسن، م ح م د علیهم السلام(1)»

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان»

«ای آن که از شدت نزدیکی، دور می نماید و از این که نامش مقدس است، به او، او می گویند، ای کسی که او را او می خوانند. ای کسی که جز او هیچ نیست، بر محمد و خاندان محمد درود بفرست و همراه دارنده ی این نوشته ی مرا از هر نگرانی، غم، درد، بیماری و ترسی، رهایی بخش و راه نجاتی برایش قرار ده. [این حرز شامل نام] محمد، علی، فاطمه، حسن، حسین، علی، محمد، جعفر، موسی، علی، محمد، علی، حسن و «م ح م د» است که سلام بر آنان باد.»

حرز تب بُر

سلیمان بن نسوان سبّتی، چهل بار به خانه ی خدا مشرف شد و مناسک حج را به جا آورد تا این که در آخرین زیارت، نزد آرامگاه شریف پیامبر، چرتی زد. در این هنگام پیامبر صلی الله علیه و آله را دید که به او می گوید: «ای فلانی چه قدر آمدی و چیزی از ما نصیبت نشد، اکنون دستت را جلو بیا». پس در دست او چیزی جهت تب نوشت که هرگاه انسان تب دار آن را با زبان لیس بزند، شفاء می یابد.

ص: 59

1- (1) «م ح م د» نام امام زمان (عج) است که همنام پیامبر صلی الله علیه و آله است.

آن حرز یا دعا این است:

10. «إستجرت بإمام ما حکم فظلم و لا تبع من هزم أخرجى یا حمى من هذا الجسد لا یلحقه ألم مخرج نجاح».

«به پیشوایی پناه می برم که هیچگاه در قلمرو حکومت خویش، ستم روا نمی دارد و از ستمگر، پیروی نمی کند. ای تب از این بدن بیرون شو که دیگر دردی در پی آن نیاید. این گریزگاهی است برای کامیابی.»

دعاهایی که سید علی خان شیرازی معتقد است از جدش غیاث الدین منصور به او رسیده است

این دعاهای ارزشمند و توسل های باعظمتی است که آن ها را از دست نوشته های جدّم، علامه، سرور عالمان، سردسته ی حکیمان، سید نظام الدین احمد بن ابراهیم بن سلام الله بن مسعود بن صدرالدین محمد بن غیاث الدین منصور - که خداوند از همه آنان خشنود باد - به واسطه ی دست نوشته هایی از برخی افراد مورد اطمینان نقل کرده ام و عین عبارت جدّم غیاث الدین منصور به این شرح است:

دعا هنگامی که انسان از نابودی نعمتی یا آمدن بلایی ناگهانی یا از بین رفتن سلامتی می خواند

از پیامبر صلی الله علیه و آله نقل کرده اند که فرمود:

ص: 60

«هیچ بنده ای نیست که از نابودی نعمتی یا پیش آمدن بلائی ناگهانی یا از بین رفتن سلامتی بترسد و این دعا را بخواند جز این که خداوند خیر دنیا و آخرت را به او عطا می فرماید:

11. «یا حی یا قیوم یا واحد یا ماجد یا مجید یا بر یا کریم یا رحیم یا غنی، صل علی محمد و آل محمد و تمم علینا نعمتک و هنننا کرامتک و ألسنا عافیتک.» (1)

«ای زنده، ای پاینده، ای یکتای بی همتا، ای گرمی، ای بزرگوار، ای خوش کردار، ای بخشاینده، ای مهربان، ای بی نیاز، بر محمد و خاندان محمد درود فرست و نعمت خود را بر ما ارزانی دار و روزی کریمانه ی خویش را بر ما گوارا گردان و لباس سلامتی بر اندام ما بپوشان.»

دعای آزادی از زندان

گفته اند شخصی مدت های زیادی در زندان بود و کار بر او دشوار گردید تا این که در خواب، حضرت زهرا علیها السلام را دید که نزد وی آمد و فرمود: «این دعا را بخوان». آن مرد دعا را یاد گرفت و آن را خواند و آزاد شد و به خانه اش برگشت. آن دعا چنین است:

12. «اللهم بحق العرش و من علاه، و بحق الوحی و من أوحاه، و بحق النبی و من نباه، و بحق البیت و من بناه، یا سامع کل صوت، و یا

ص: 61

جامع كل فوت، يا باری النفوس بعد الموت، صل على محمد و أهل بيته و آتنا و جميع المؤمنين و المؤمنات في مشارق الأرض و مغاربها فرجا من عندك عاجلا، بشهادة أن لا إله إلا الله، و أن محمدا رسول الله صلى الله عليه و على ذريته الطيبين الطاهرين و سلم تسليما» (1).

«خداوندا به حقّ تخت فرمانروایی ات و کسی که بر آن فرمانروایی می کند، و به حقّ وحی و کسی که آن را بر پیامبر نازل کرده است و به حقّ پیامبر و کسی که او را به پیامبری برگزیده است و به حقّ خانه ی کعبه و کسی که آن را ساخته است، ای شنوای هر صدا، و ای گردآورنده ی مردگان، ای آفریننده ی جان ها پس از مرگ، بر محمّد و خاندانش درود فرست و به زودی از نزد خود گشایشی برای ما و همه ی مردان و زنان با ایمان در شرق و غرب زمین، قرار بده. تو را سوگند می دهم به شهادتی که در آن گواهی می دهیم "هیچ معبودی جز خداوند نیست و محمّد فرستاده ی خداوند است.» درود و سلام خداوند بر محمد و فرزندان نیکو و پاکش باد.»

ص: 62

1- (1) مهج الدعوات، ابن طاووس، ص 144-145 و بحار الأنوار، ج 92، ص 203.

دعا هنگام گرفتاری ها و سختی ها

از برخی دست نوشته های عده ای از بزرگان نقل شده است که هر کس در گرفتاری ها و سختی ها قرار گرفته است، این دعا را زیاد بخواند:

13. «أشهد أن كل معبود من دون عرشك إلى منتهى قرار الأرضين باطل غير وجهك الكريم، قد تری ما أنا فيه، ففرج عني يا كريم».

«گواهی می دهم که جز تو هر چیزی - که از نزدیک تخت فرمانروایی ات گرفته تا فرودین جاهای زمین، مورد پرستش قرار گیرد - پوچ و باطل است. تو وضعیتی را که من در آن قرار دارم می بینی، پس تو ای بخشاینده ی بزرگوار، گره از مشکلات من بگشا.»

دعای ایمنی از ترس

هر کس از دیگری بترسد این دعا را بخواند:

14. «أله أكبر الله أكبر لا- إله إلا الله و الله أكبر، الله أعز و أجل من خلقه. أعوذ بالله الذي لا- إله إلا هو ممسك السماء أن تقع على الأرض إلا بإذنه من شر ما خلق و ذراً و براء و من شر فلان(1) خاصة و أشياعه و حاشيته.»

ص: 63

1- (1). به جای فلان نام کسی را که از او می ترسی بنویس.

«تنها خداوند است که [بزرگ و] بزرگ تر است، تنها خداوند است که [بزرگ و] بزرگ تر است و هیچ کس جز خداوند نه پرستیده می شود و نه شایسته ی پرستش است. و تنها خداوند است که بزرگ و بزرگ تر است، تنها خداوند است که نسبت به آفریندگانش، [عزیز و] عزیزتر و [بزرگ و] بزرگ تر است. به خداوندی که آسمان را از افتادن بر زمین باز می دارد جز این که خود این گونه بخواهد، پناه می برم از شرّ هر آفریده ای خواه خوب یا بد به ویژه از شرّ فلانی و پیروان و اطرفیانش».

دعا جلوگیری از غلبه ی دشمن

برای برطرف ساختن دشمن و خشم و غلبه ی او و نیز برای جلوگیری از دشمن، این دعا خوانده می شود:

15. «اللهم أنت المجيب و أنا عبدك المضطر، ف اكشف عني ما أنا فيه. اللهم صل على محمد و آل محمد و سلم».

«خداوندا تویی اجابت کننده ی دعاها و منم بنده ی گرفتار بیچاره ی تو، پس مرا از این گرفتاری که در آن قرار گرفته ام، رها ساز. خداوندا بر محمد و خاندان محمد درود و سلام بفرست».

دعایی که انسان به وسیله آن می تواند در هر شرایطی نجات پیدا می کند

سخنی از پیامبر صلی الله علیه و آله نقل شده است که فرمودند، هر کس این دعا را

یکصد بار بخواند، حتی در صورتی که آسمان بر زمین قرار گیرد، خداوند گشایش و راه برون رفتی برای او قرار می دهد. این دعا چنین است:

16. «اللهم انی أسئلك خیره فیها عافیه و عافیه فیها خیره».

«خداوندا، از تو خیری عافیت بخش و عافیتی پر از خیر می خواهم».

دعا برای ریشه کن کردن دشمن و گرفتار آوردن او

این دعا از یونیات جهت شکست دشمن و گرفتار ساختن او نقل شده است و تجربه نشان می دهد که این دعا اثر بخش بوده است. این دعا چنین است:

17. «لووا عما نوا فعموا و صموا عما طوا» (1) «رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ» (2) «أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ. أَلَمْ يَجْعَلْ لِكَيْدِهِمْ فِي تَضَلُّلٍ. وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ. تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ. فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ» (3) اللهم اكفنيهم بما شئت يا قدير.

اللهم بك أدرء في نحورهم و أعوذ بك من شرورهم. بك أحاول و بك

ص: 65

1- (1). برگرفته از آیه ی 71 سوره ی مائده و آیه ی 78 سوره ی آل عمران.

2- (2). انبیاء: (28)، 89.

3- (3). فیل: (105)، 1-5.

أصاؤل و بك أقاتل. اللهم و اقیه كواقیه الولید بكهیعص (1) كفیت بجمعسق حمیت «فَسَّ یَكْفِیْكَهُمُ اللّٰهُ وَ هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ» (2) و صلی اللہ علی محمد و آلہ أجمعین».

[توضیح این كه:] این دعا هفت مرتبه پس از نماز عصر خوانده شود و سزاوار است هنگام خواندن «كهیعص» انگشتان دست راست دعا كننده بسته باشد به گونه كه نخست یك انگشت مانده به انگشت كوچك و پس از آن، انگشت بلند و بعد از انگشت بلند، انگشت شهادت را ببندد و نیز سزاوار است هنگام خواندن «جمعسق» انگشتان دست راست دعاكننده بسته باشد به گونه ای كه نخست یك انگشت مانده به انگشت كوچك و پس از آن، انگشت بلند و بعد از انگشت بلند، انگشت شهادت را ببندد و همچنین هنگام خواندن آیه ی «فَسَّ یَكْفِیْكَهُمُ اللّٰهُ» (3) انگشتان هر دو دست دعا كننده بسته باشد».

«[دشمنان] از قصدشان منصرف و پراكنده شدند و نسبت به نقشه ای كه طراحی كردند كور و كر شده اند»، «پروردگارا تنهائیم مگذار، تویی آن بهترین وارث و یادگار ماندگار جهان»، «آیا ندیدی پروردگارت با اصحاب فیل چه كرد؟ آیا نیرنگ آنان را باطل نكرده ایم و پرندگان را

ص: 66

1- (1) . كهیعص، كلماتی هستند كه ابتدای بعضی از سوره های قرآن آمده و رمزهایی بین خدا و پیامبر به شمار می رود.

2- (2) . بقره: (2)، 137.

3- (3) بقره: (2)، 137.

گروه در گروه بر آنان نفرستاده ایم تا سنگ هایی از کلوخ را بر آنان ببارند؟ به گونه ای که آنان را مانند گیاهی خورده شده درهم ریسیده ایم.» خداوندا ای که همیشه بسیار توانایی، هر طور شده، مرا از بدی ورنج آنان رهایی بخش. خداوندا به نیروی تو، تیزی نیزه را برگردانده و برگردنشان قرار می دهم و از آسیب های آنان به تو پناه می برم. خداوندا به یاری تو، دست به کار شده، حمله کرده و می جنگم.

خداوندا همان گونه که از کودک بی سرپرست و بی سرپناه نگهداری می شود؛ نگهدار من باش. به وسیله ی «کهیعص» خودکفا و بی نیاز می شوم و به وسیله ی «حمعسق» مورد حمایت قرار می گیرم. «پس به زودی خداوند شما را بی نیاز کرده و از شر دشمنان نگه می دارد و خداوند شنوای دانا است» و درود خداوند بر محمد و همه ی خاندانش باد».

دعا در شرایط اضطراری

این دعایی است که برای امور مهم خوانده می شود:

18. «اللهم صل علی محمد و آله و کن لی حصنا و معقلا، یا حصن المؤمنین و یا کھف المستجیرین، صل علی محمد و آله و کن لی عضدا و ناصرا یا غوث المستغیثین، صل علی محمد و آل محمد و کن لی مغیثا و مجیرا یا ولی المؤمنین، صل علی محمد و آله و کن لی و لیا

ص: 67

وبی حقیقاً یا منفس هموم المهمومین، صل علی محمد و آلہ و نفس همّی و غمّی یا مقیل عثرات العاثرین، صل علی محمد و آلہ و أقلنی عثرتی یا مجیب دعوه المضطربین، صل علی محمد و آلہ و أجبنی لا ضراری و شده حاجتی، یا ذا الملك و الملكوت یا ذا الكبرياء و العظمة و العز و الجبروت، صل علی محمد و آلہ و کن لی جارا من کل شیطان رجیم و جبار عنید و کل ضعیف من خلقک و شدید، اللهم صل علی محمد و آلہ و من أرادنی أو أراد أحدا ممن أتحنن له، فحل بینی و بین إرادته و کله إلى نفسه و سلط علیه من لا یرحمه و لا یرأف به و استأصل شأفته و اقطع أجله و مدته و امح أثره و اسقم بدنه و لا تنجح حاجته و امنعه منی بما شئت و کیف شئت و انّی شئت بعزه ملکک و شده قوتک و عظمه سلطانک الذی لیس فوقه سلطان إنک و لی ذلک و القادر علیه، و ألبسني عافیتک فی أموری کلها و ارزقنی شکرک استوجب به جمیع الثواب و أفضل المآب».

«خداوندا، بر محمد و خاندانش درود فرست و دژ و پناهگاه من باش، ای دژ انسان های با ایمان. و ای پناهگاه پناهندگان، بر محمد و خاندانش درود فرست و پشتیبان و یاور من باش، ای فریاد رس یاری خواهان، بر محمد و خاندانش درود فرست و فریادرس و هوادار من باش. ای سرپرست انسان های با ایمان، بر محمد و خاندانش درود

فرست و سرپرستِ مهربانِ من باش. ای آرامشِ بخشِ اندوهگینان، بر محمد و خاندانش درود فرست و اندوه و غم مرا برطرف و آرام ساز. ای بخشایشگر لغزش‌های خطاکاران، بر محمد و خاندانش درود فرست و از گناه من درگذر. ای چاره‌ساز بیچارگان، بر محمد و خاندانش درود فرست و بیچارگی و نیازمندیِ بسیارِ مرا چاره‌ای ساز. ای فرمانروای توانا، ای مهترِ باشکوه و توانای چاره‌ساز، بر محمد و خاندانش درود فرست و در برابر هر شیطانِ رانده شده از رحمت و هر ستمگرِ زورگوی ستیزه‌جوی و هر آفریده‌ی ناتوان و نیرومندت، یاری‌گر من باش.

خداوندا بر محمد و خاندانش درود فرست و خود میان من و آن کس که من و بستگانم را هدف قرار داده است قرار گیر و او را به خودش واگذار کن و کسی را بر او مسلط ساز که با او مهربان نباشد و نسبت به او دلسوزی نرزد و او را ریشه کن، و مرگش را برسان و زندگی اش را پایان بخش و اثری از وی بر جای مگذار و بدنش را بیمار نموده و حاجتش را برآورده مساز. تو را به بزرگی و شکست‌ناپذیری فرمانروایی ات و سختی بی پایان قدرتت و شکوه زمامداریت که بالاتر از آن زمامداری نیست، سوگند می‌دهم که هر چه و هرگونه و هر کجا که خود می‌خواهی، او را از آسیب زدن به من دورسازی و مرا از آسیب او بازداری و لباس سلامتی در همه‌ی کارها بر من بپوشانی و سپاسگزاریت را بهره‌ی من گردانی تا بدان سبب، سزاوار دریافت پاداشی کامل و فراگیر و شایسته‌ی رسیدن به برترین جایگاه باشم.»

دعای درخواست آمرزش گناهان

این دعا جهت درخواست آمرزش گناهان خوانده می شود:

19. «إلهی أشکو إلیک قسوه قلبی و غلبه شهواتی و ما أحاط بی من خطیبتی و انغمست فیه من ذنوبی فقنی یا إلهی عواقبه و اصرف عنی مهاوی عقابه، و من علی ب التوبه إلیک منه و القبول لصالح قولی، و لا تعاقبنی علی شیء منه فی حیاتی و لا بعد مماتی».

«خدای من، از تیرگی دل و سرکشی هواهای نفسانی ام و گناهانی که مرا در برگرفته اند و فرورفتنم در گناهان به تو شکایت می کنم. خدای من، مرا از نتایج گناهانم در امان دار و کیفر سخت آن ها را از من دور ساز و با توفیق توبه و بازگشت به درگاہت و پذیرش آن به خاطر روراستی ام، مرا و امدار خود قرار ده و به سبب هیچ یک از گناهانم، در زندگی دنیا و پس از مرگ، کیفرم مفرما.»

دعای برطرف ساختن سختی ها و گرفتاری ها

دعایی که از امام صادق علیه السلام برای برطرف کردن سختی ها و گرفتاری ها نقل شده و اثربخشی آن تجربه شده است. این دعا از این قرار است:

20. «حسبی الله لا إله إلا هو علیه توکلت و هو رب العرش

ص: 70

«خداوند، که معبودی جز او نیست، مرا بس است، بر او توکل کردم و او پروردگار تخت بزرگ فرمانروایی است.»

21. «حسبی الله لما أهمني، حسبی الله لمن بغی علی، حسبی الله لمن أرادنی بسوء» . (10 بار)

«خداوند، مرا در برابر فشار سختی ها بس است، خداوند، مرا در برابر آن که بر من ستم کرده، بس است، خداوند، مرا در برابر آن که برایم بدی خواسته، بس است.»

دعا برای بازپرداخت وام و بدهکاری ها

دعایی از امام کاظم که سلام خدا بر او باد برای بازپرداخت وام نقل شده است و آن دعا چنین است:

22. «اللهم یا فارح الهم، و یا کاشف الهم و مجیب المضطر یا رحمن الدنیا و الآخرة و أنت ترحمنا ف ارحمنا برحمة تغنینا بها عن رحمة من سواک، اللهم اقض عنی الدین و اغنی من الفقر و لا قوه إلا ب الله العلی العظیم» «وَلَقَدْ صَدَّقْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَ مَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا» . 1

«بارخدایا، ای آرامش بخشِ اندوه و شفابخشِ دلتنگی، ای بخشاینده ی این جهان و آن جهان، تویی که بر ما مهربانی می کنی، پس با ما چنان مهربانی کن که از مهرورزیِ جز تویی نیاز گردیم. بارخدایا، بدهکاری ام را چاره و نیازمندی ام را برطرف ساز. جز به سبب خداوند بلند مرتبه ی بزرگ، نیرویی نیست «و ما این قرآن را برای یادآوری مردم برگزیده ایم اما آن جز بر بیزاری و نگون بختی آنان که ستمگرند نمی افزاید.»

دعا برای ستمدیده و کسی که حاجت مهمی دارد

در برخی کتاب ها از امیر مؤمنان - امام علی علیه السلام - نقل کرده اند که ایشان فرمود: «هرکس گرفتار ستمی شده یا درخواست مهمی دارد، پنهانی و دور از نگاه دیگران سجده کند و در سجده اش این دعا را بخواند:»

23. «إلهی أنت الذی قلت : «قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا» (1)

فیا من یملک کشف الضرعتا و تحویله إکشف ما بی.»

«خدای من، تو خود فرمودی: «[ای پیامبر به مشرکان] بگو: آنان را

ص: 72

که جز خدا باور داشتید، بخوانید ولی آنان توانایی دفع گزند از شما و تغییر آن را ندارند» پس ای خداوندی که توانایی دفع گزند از ما و تغییر آن را داری، گزند رسیده به مرا برطرف ساز».

دعای برآورده شدن حاجات و دور ساختن گرفتاری ها

[سید علی خان شیرازی می گوید:]

برای برآورده شدن حاجات و برطرف کردن گرفتاری ها و بلاها، هفتاد و یک بار سوره اخلاص [توحید] بدون این که میان آن ها سخن گفته شود، خوانده شود که اثربخشی آن تجربه شده است.

دعا جهت کامیابی و پیروزی

این دعا جهت گشایش و کامیابی و پیروزی خوانده می شود:

24. «لا-إله إلا الله مفرج كل كرب، لا إله إلا الله عز كل ذليل، لا إله إلا الله غني كل فقير، لا إله إلا الله، قوه كل ضعيف، لا إله إلا الله مفرج كل لهيف، لا إله إلا الله كاشف كل كرب، لا إله إلا الله منتهى كل رغبه، لا إله إلا الله رافع كل حسنه، لا إله إلا الله دافع كل سيئه، لا إله إلا الله عالم كل خفيه، لا إله إلا الله ولى كل نعمه، لا إله إلا الله كل شىء خاشع له، لا إله إلا الله كل شىء مشفق منه لا إله إلا الله كل شىء راغب إليه، لا إله إلا الله كل شىء راهب منه لا إله إلا الله كل شىء قائم به لا إله إلا الله

ص:73

كل شىء مصيره إليه، لا إله إلا الله كل شىء فقير إليه، لا إله إلا الله كل شىء منيب إليه و الخلق كلهم فى قبضته و النواصى كلها بيده و الملائكة مشفقون من خشيته، له الحمد حمدا كثيرا طيبا دائما بكره و أصيلا و صلى الله على محمد و آله و سلم تسليما كثيرا.»

«جز خداوند که شفابخش هر اندوه است، معبودی نیست. جز خداوند که گرامی دارنده ی هر خوار ناتوان است، معبودی نیست. جز خداوند که برطرف سازنده ی هر کمبودی است، معبودی نیست. جز خداوند که توانبخش هر ناتوان است، معبودی نیست. جز خداوند که پناهگاه هر اندوهناکِ دردمند است، معبودی نیست. جز خداوند که دورکننده ی هر سختی و پریشان حالی است معبودی نیست. جز خداوند که آخرین حدّ آرزمندی است، معبودی نیست. جز خداوند که برپادارنده و برافرازنده ی هر نیکی است، معبودی نیست. جز خداوند که دورسازنده و خوارکننده ی هر بدی است، معبودی نیست. جز خداوند که دانای هر پنهان است، معبودی نیست. جز خداوند که صاحب و زمامدار هر نعمت و برکت است، معبودی نیست. جز خداوند که هر چیز در برابرش افتاده حال است، معبودی نیست. جز خداوند که هر چیز از او ترسان است، معبودی نیست. جز خداوند که هر چیز مشتاق اوست، معبودی نیست. جز خداوند که هر چیز از او ترسان و گریزان است، معبودی نیست. جز خداوند که هر چیز وابسته به او است معبودی نیست. جز خداوند که بازگشت هر چیز به سوی اوست،

معبودی نیست. جز خداوند که هر چیز فرمانبردار اوست، معبودی نیست. جز خداوند که هر چیز در برابرش خوار ناتوان است، معبودی نیست. جز خداوند که هر چیز به او نیازمند است، معبودی نیست. جز خداوند که هر چیز رخ به سوی او نموده است، و همه ی آفریدگان در دست قدرت او قرار گرفته اند و زمام امور همه به دست اوست و فرشتگان از ترس او بیمناک اند، معبودی نیست. هر ستایشی، ستایش بی اندازه، گوارا، همیشگی، سحرگاهی و شامگاهی، از اوست و همچنان برای او باد، و خداوند بر محمد و خاندانش درود و سلامی بسیار ویژه فرستد».

نماز بیچارگان

نماز بیچاره ای که برای گرفتاری خود هیچ راه گریزی پیدا نمی کند.

[چنین انسانی] چهار رکعت نماز بخواند و در رکعت اول آن، پس از فاتحه، 25 بار بگوید:

25. «أَفْوَضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ» 1.

«کارم را به خداوند واگذار کرده ام چرا که خداوند از حال بندگان آگاه است».

و در رکعت دوم نیز پس از فاتحه، 25 بار بگوید:

ص: 75

26. «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ»¹.

[«خدایا وقتی حضرت یونس در شکم ماهی، تو را صدا زد و گفت: [«جز تو معبودی نیست، بریده از هر ناپاکی هستی، من ستمکارم»] تو درباره او فرمودی: [«پس دعایش را مستجاب کردیم و او را از پریشان حالی و نگرانی، رها ساخته ایم و همین گونه نیز مؤمنین را نجات می دهیم»].

و در رکعت سوم بگوید:

27. «حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ».

«خداوند مرا بس است و او بهترین وکیل است».

و در رکعت چهارم بگوید:

28. «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ».

«هیچ نیرو و توانی جز به کمک خداوند بلند مرتبه ی باشکوه نیست».

و پس از سلام نماز، بر محمد صلوات و درود بفرستد. (1)

ص: 76

1- (2) در صفحه 333 کتاب مکارم الأخلاق به صورت دیگری آمده است، به نقل از «الکلم الطیب و الغیث الصّیّب»، چاپ بنیاد بین المللی دعا.

برای برآورده شدن حاجت‌ها، تجربه شده است که حاجتمند، چهار رکعت نماز بگذارد و سزاوار است زمان‌های خجسته [مبارک] و آسوده‌خاطری و دل‌بستگی به آفریدگار جهان را برای به جا آوردن این نماز برگزیند. و این نماز را پس از غسل بدن و شستشوی لباس بگذارد.

و در رکعت اول 100 بار بگوید:

29. «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ». 1.

«خداوند همان زنده‌ی پاینده است که هیچ معبودی جز او نیست».

و در رکعت دوم 100 بار بگوید:

30. «الْم. اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ». 3.

30. «الف، لام، میم. خداوند همان زنده‌ی پاینده است که جز او هیچ معبودی نیست».

و در رکعت سوم 100 بار بگوید:

31. «وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ». 4.

«بزرگان جهان، همه در برابر خداوند زنده‌ی پاینده، سر تعظیم فرود

می آورند».

و در رکعت چهارم بگوید:

32. «یا حی یا قیوم».

«ای زنده ی پایدار».

و پس از سلام، به سجده رود و در حال سجده 101 بار بگوید:

33. «سجدت لله الکافی

» برای خداوند سزاوار و شایسته، سجده کردم».

و در پایان حاجت خویش را بخواهد که به خواست خداوند بلند مرتبه، برآورده می شود.

دعای حاجت

برای برآورده شدن حاجت این دعا خوانده می شود:

34. «إلهی حاجتی و وسیلتی فاقتی، أدعوك اضطرارا و أنت تجیا بنی اختیارا. إلهی لسوء ما عندی أخشاک و لفضل ما عندی أرجوک فلا تمنعنی فضل ما عندی لسوء ما عندی. یا مولای یا إلهی إفعل بنا ما یفعل الکریم بآملیه فإن الکریم إذا قدر عفی».

«خدای من! از آن جهت، روبه تو آورده ام که نیازمندم و بدان سبب به تو نزدیک شده ام که تنگدستم. من از سر ناچاری تو را می خوانم و تو از سرچاره سازی، خواسته ام را برآورده می سازی. خدای من، به خاطر

ص: 78

بدی آنچه پیش خود دارم از تو می ترسم و به جهت خوبی آنچه نزد تو است به تو امید بسته ام. پس مرا به خاطر بدی هایی که پیش خویش دارم از خوبی هایی که تو نزد خود داری محروم مساز. ای دوستِ اختیاردارِ من، خدایِ من! با ما همان گونه باش که بزرگوارِ بخشنده، با امیدوران و آرزومندان به درگاهش. زیرا بزرگوارِ بخشنده، در اوج نیرومندی، گذشت می کند».

دعای رهایی از زندان

این دعا را امام موسی کاظم پسر امام جعفر صادق علیهما السلام برای یسع پسر حمزه که زندانی بود فرستاد، یسع دعا را خواند و با احترام از زندان آزاد شد و آن دعا این است:

35. «یا سامع کل صوت یا محیی النفوس بعد الموت، ما لی إله غیراک فادعوه، و لا شریک لک فأرجوه، صل علی محمد و آله و خالصنی یا رب مما أنا فیه و مما أخاف و أحذر بحولک و قوتک و بحق محمد و آله کما تخلص الولد من المشیمه و اللحم برحمتک، صل علی محمد و آله و خالصنی یا رب مما أنا فیه و مما أخاف و أحذر بلطفک الخفی و عزتک و بحق محمد و آله کما تخلص اللبن من بین فرث و دم بطولک و منک، صل علی محمد و آله و خالصنی یا رب

مما أنا فيه و مما أخاف و أحذر بمشيتك و إرادتك بحق محمد و آله كما تخلص التمره من بين ماء و رمل بقدرتك و جلالك، صل على محمد و آله و خلصني يا رب مما أنا فيه و مما أخاف و أحذر بحولك و قوتك و بحق محمد و آله كما تخلص البيضه من جوف الطائر بعفوك، صل على محمد و آله و خلصني مما أنا فيه و مما أخاف و أحذر بقدرتك و بحق محمد و آله كما تخلص الطائر من جوف البيضه بعزتك إنك على كل شيء قدير و صلى الله على محمد و آله» (1)

«ای شنوای هر ندا، ای زنده کننده ی جان ها پس از مرگ، جز تو معبودی ندارم تا او را بخوانم و شریک و انبازی نداری تا به او امیدوار باشم، بر محمد و دودمانش درود فرست. پروردگارا تو را به نیرو و توانت و به حق محمد و خاندانش سوگند، از آن چه در آن گرفتار شدم و از آن چه می ترسم و پرهیز می کنم، رهایم ساز، همان گونه که با مهربانی خود، نوزاد را از پوست و گوشت رحم مادر جدا می سازی. پروردگارا بر محمد و دودمانش درود فرست و تو را به خیرخواهی مهربانانه ی پنهانی و بزرگی و شکست ناپذیری ات از آن چه در آن گرفتار شدم و از

ص: 80

آن چه می ترسم و پرهیز می کنم، رهایم ساز، همان گونه که با توانگری [فراوان بخشی دیرینت] و نکوبخشی [زیبای کشاننده به سوی خویشت]، شیر را از میان سرگین شکنبه و خون بیرون می آوری.

پروردگارا بر محمد و دودمانش درود فرست و تورا به خواست و گزینش خویش سوگند، از آن چه در آن گرفتار شدم و از آن چه می ترسم و پرهیز می کنم، رهایم ساز، همان گونه که با توانایی و شکوه بزرگی خویش، خرمای خوش بوی را از میان آب و ریگ نرم بیرون می آوری.

پروردگارا بر محمد و دودمانش درود فرست و تورا به نیرو و توانایی خود، و به حق محمد و دودمانش سوگند، از آن چه در آن گرفتار شدم و از آنچه می ترسم و پرهیز می کنم رهایم ساز، همان گونه که با بخشش روزی افزای خویش، تخم را از شکم پرنده بیرون می آوری.

پروردگارا بر محمد و دودمانش درود فرست و تورا به توانمندی خود و به حق محمد و دودمانش از آن چه در آن گرفتار شدم و از آن چه می ترسم و پرهیز می کنم، رهایم ساز، همان گونه که با بزرگی شکست ناپذیری خود، پرنده را از درون تخم بیرون می آوری، که تو بر هر چیزی توانایی. و خداوند بر محمد و دودمانش درود فرستد».

دعای بی نیازی از بدخواهان

دعایی از امام صادق علیه السلام برای بی نیازی از بدخواهان و دشمنان نقل شده است و آن دعا این است:

36. «حسبى الرب من المرئيين، حسبى الخالق من المخلوقين، حسبى من لم يزل حسبى، حسبى الله لا إله إلا هو عليه توكلت و هو رب العرش العظيم، حسبى الله الذى لم يزل حسبى، حسبى حسبى الله و نعم الوكيل. اللهم احرسنى بعينك التى لا- تنام و اكنفنى بركنك الذى لا يرام و احفظنى بعزتك و اكنفنى شر فلان(1) و من على بنصرک و إلا هلكت و أنت ربى. اللهم إنک أجل و أكبر مما أخاف و أهدر، اللهم إني أدرء بك فى نحره و أعوذ بك من شره و استعينك عليه و استكفيك إياه يا كافي موسى فرعون و محمد صلى الله عليه و آله الأحزاب «الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَد جَمَعُوا لَكُمْ فَآخِشُوهُمْ فَرَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسَّ بِنَا اللَّهُ وَ نَعَمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلِ لَمْ يَمَسَّسُهُمْ سُوءٌ وَ اتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ 2»

«أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ سَمِعَهُمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ 3» «لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ» 4 «وَ جَعَلْنَا مِنْ

ص: 82

1- (1). به جای واژه فلان، نام بدخواه خود را بگو.

«مرا پروردگار از پروردگان بس است. مرا آفریدگار از آفریدگان بس است. مرا آن که همیشه بس بوده است، بس است. مرا خداوندی که معبودی جز او نیست، بس است. بر او توکل کردم و او پروردگار تخت بزرگ فرمانروایی جهان است. مرا خداوندی که همیشه بس بوده است، اکنون نیز بس است. مرا خدا به تنهایی بس است و او بهترین وکیل است.»

بار خدایا با چشم مراقبت خویش که هیچگاه نمی خوابد، مرا محافظت بفرما و در سایه ی سروری خود که کاستی ناپذیر است، حمایت فرما و با شکست ناپذیری خویش از من نگهداری کن و آسیب فلانی را از من بازدار و با یاریت، مرا وامدار خود قرار ده، زیرا اگر چنین نکنی در حالی نابود می شوم که تو پروردگار منی. بار خدایا تو با شکوه تر و بزرگ تر از چیزی هستی که من از آن ترسیده و پرهیز می کنم.

بار خدایا، به مدد تو، تیزی نیزه را بر گلوی آن که بدخواه من است می گذارم و از بدخواهی و آسیب او به تو پناه می برم و برای پیروزی بر او از تو یاری می خواهم و تو را برای جلوگیری از او کافی می دانم، ای که موسی را از فرعون در امان نگه داشتی و محمد صلی الله علیه و آله که درود خدا بر

او و خاندانش باد را از آسیب گروه های مختلف ایمنی بخشیده ای.

همان محمد و خاندانش که مردم به آنان گفتند که همه برای مقابله با شما آماده اند [ولی آنان] گفتند خداوند ما را بس است و او بهترین وکیل است، پس به کمک بخشش و در پی جلب خشنودی خداوند، چنان شتافتند و خداوند بخشش بسیار دارد».

اما گروه های مختلف «آنان اند که خداوند بر دل، گوش و چشمانشان مهرزده است و آنان همان بی خردان نادان اند» [و نیز] «آنان کسانی اند که بی شک در جهان پس از مرگ از زیان کارترین آفریدگان اند» [و همین طور آنان کسانی اند که] «پیش رو و پشت سر آنان، پرده ای قرار داده ایم، بنابراین آنان را در پرده قرار دادیم و چشم هایشان را تاریک کرده ایم و به همین خاطر نمی بینند.»

دعا برای بخشش گناهان، برطرف شدن اندوه ها و روی آوردن دنیا به انسان

این دعای حضرت آدم علیه السلام است پس از آن که آن گناه معروف از او سر زد و خداوند از سر مهربانی و بی نیازی به حضرت آدم علیه السلام بازگشت و به او گفت:

«من گناه تو را بخشیدم و هر کس از فرزندان تا قیامت، مرا با این دعا بخواند، گناهانش را بخشیده، اندوه هایش را برطرف ساخته و فقر و کمبود را از سر راهش بر می دارم و دنیا رو به سوی او می کند در

حالی که او از سر بی نیازی، آن را نمی خواهد» و آن دعا این است:

«بسم الله الرحمن الرحيم»

37. «اللهم إنك تعلم سرى و علانيتى فاقبل معذرتى و تعلم حاجتى فأعطنى سؤلى و تعلم ما فى نفسى ف اغفر لى ذنوبى، اللهم إنى أسئلك إيماناً تباشر به قلبى و يقيناً صادقاً حتى أعلم أنه لن يصيبا بنى إلا ما كتبت لى و رضنى بما قسمت لى برحمتك يا رب». (1)

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان»

«بار خدایا، تو از پنهان و پیدای من با خبری، پس پوزش ام را بپذیر و نیاز مرا می دانی، پس خواسته ام را برآورده ساز و از درون من آگاهی، پس از گناهانم درگذر. خداوندا از تو ایمانی می خواهم که شادی بخش دلم باشد و بینشی از تو می جویم تا بدانم هیچ خیر و شری به من نمی رسد مگر آنچه تو برایم نوشته باشی و مرا به آنچه برایم پیمانہ کرده و رقم زده ای، خشنود گردان، بار پروردگارا به مهربانی خود دعایم را بپذیر».

دعایی برای دور ساختن آسیب بدخواهان

برای جلوگیری از آسیب دشمنان و بدخواهان 3 بار این دعا خوانده می شود:

ص: 85

38. «یا کائنا قبل کل شیء، ویا کائنا بعد کل شیء، ویا مکون کل شیء، ألبسنى درعک الحصینه من شر جمیع الخلق بفضلك و رحمتک یا أرحم الراحمین».

«ای آغازگر و پایان بخش هر چیز، وای آفریننده ی هر چیز، ای مهربان ترین مهربانان، تو را به بخشش و مهربانیت سوگند، در برابر آسیب همه ی آفریدگان، زره استوارت را بر من بپوشان».

دعای برکت

این دعای ارزشمند جهت باز شدن درهای خیر و برکت می باشد:

«بسم الله الرحمن الرحيم»

39. «أللهم یا فاتح الهموم ویا کاشف الغموم ویا حی یا قیوم یا رحمن الدنیا و الآخرة ورحیمهما یا أحد ویا صمد ویا فرد ویا تر ویا ذا الجلال و الإِکرام، یا الله یا رب یا ملک ویا من لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوا أحد، یا رب الأرباب ویا مالک الرقاب ویا منشیء السحاب ویا مسبب الأسباب ویا مفتاح الأبواب، افتح لی أبواب کرامتک و أبواب جودک و أبواب خیراک و أبواب شکرک و أبواب منک و أبواب طاعتک و أبواب عنایتک و أبواب عافیتک و أبواب إحسانک یا رؤف یا رحیم یا سمیع الدعاء یا لطیفاب العباد إسمع کلامی و

استجب دعائی برحمتک یا أرحم الراحمین».

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان»

«بارخدایا، ای اندوه گشا و ای غم زدا، و ای زنده، و ای پاینده، ای بخشاینده و مهربانِ این جهان و آن جهان، ای یگانه و ای بی نیاز چاره ساز، و ای بی همتا و ای یکتا و ای باشکوه والا منش، ای خداوند ای پروردگار، ای والا سریر و ای که نه زاده ای و نه زاده شده ای، و ای که همدردی نداری، ای پروردگار پروردگاران و ای هواخواه بی کسان، ای برآورنده و برپا دارنده ی ابرها، ای سبب ساز [سبب سوز]، ای راه گشای چاره ساز، درهای دهش و بخشش، برکت و سپاسگزاری، نیکویی و فرمانبری و توجه و سلامتی و خوبی خود را بر من بگشا. ای مهربان، ای بخشایشگر، ای شنوای دعا، ای خوش باشِ بندگان، ای مهربان ترین مهربانان، تو را به مهربانیت سوگند، به سخن من توجهی کن و دعایم را مستجاب گردان».

دعای رسیدن به حاجات دنیا و آخرت

آورده اند که شخصی نیکوکار و صالح، ذکر مخصوصی را به امیر بزرگ - طیلون (1) - آموخت و به او گفت که این ذکر را صبحگاهان 10 بار و شبانگاهان هنگام خواب نیز 10 بار بخوان. پس امیر برای رسیدن به امور دنیا و پُست و مقام های دنیوی، آن ذکر مخصوص را بارها خواند.

ص: 87

یک روز امیر بزرگ از مصر به اسکندریه راه افتاد. در بیابانی به سمت یک گنج بزرگ رهنمون شد، آن را دید و به خانه اش برد و کسی هم خبر نداشت. پس از این ماجرا، سلطان برقوق⁽¹⁾ او را از نزدیکان خود قرار داد و امیر زمانه اش قرار داد و به شدت او را دوست می داشت.

این نتیجه ذکر بود که از قبل گفته بود. پس از مدتی، خداوند بلند مرتبه، او را توفیق توجه به آخرت داد، بنابراین مسجدی را در مصر ساخت که محراب بزرگی داشت، و کنار آن کوچه ای ساخت که اکنون به مسجد و کوچه طیلون معروف است.

ذکر که در صبح 10 بار، و در شب، هنگام خواب 10 بار خوانده می شود و دست یابی به خواسته های دنیوی و دسترسی به مقام را به دنبال دارد، این گونه است:

40. «اللهم صل علی سیدنا و حبیبنا و نبینا و شفیعنا محمد حاء الرحمه و میمی الملک و دال الدوام السید الکامل الفاتح الخاتم کلما ذکرک و ذکره الذاکرون و کلما سهی و غفل عن ذکرک و ذکره الغافلون صلاه دائمه بدوامک باقیه ببقائک لا منتهی لها دون ذلک و علی آله و أصحابه کذلک و سلم و بارک علیه و علیهم کذلک و الحمد لله

ص: 88

1- (1). ملک ظاهر، سیف الدوله، اولین پادشاه (784-904 ه. ق) از سلسله ممالیک در مصر، به نقل از دایره المعارف فارسی، به سرپرستی غلامحسین مصاحب، ج 1، ص 458.

علی ذلک إنک علی کل شیء قدير».

«خداوندا بر آقا، دوست، پیامبر و شفاعت کننده ی ما محمد حاء رحمت و دو ميم مُلک و دال دوام، سرور کامل، آغازگر و پایان بخش پیامبران - آنگاه که یادکنندگان، تو و او را یاد می کنند و بی خبران از یاد تو و او غافل اند - درود فرست، درودی همیشه به وجود تو پیوسته و به ماندگاری بی پایان تو وابسته. همین گونه هم بر دودمان و یارانش درود فرست و او و دودمان و یارانش را سلام رسان و بر آنان برکت ببار.

خداوند را به خاطر چنین درود و سلامی، هر ستایشی روا و به جاست. بار خدایا تو بر هر کاری توانایی».

دعای روزهای نحس و نکبت آور

در روزهای نحس و نکبت آور و هنگام ناچاری و هنگام هرگونه مشکل گشایی پس از هر نماز ذکر «لا حول و لا قوه إلا ب الله» که به دنبال آن دعایی وجود دارد، خوانده می شود.

و این ذکر و دعا از این قرار است:

41. «لا- حول و لا- قوه إلا بالله أفرج بها كل كربه، لا حول و لا قوه إلا ب الله أحل بها كل عقده، لا حول و لا قوه إلا ب الله أجلب بها كل ظلمه، لا حول و لا قوه إلا ب الله أفتح بها كل باب، لا حول و لا قوه إلا بالله أستغيث بها من كل شده و مصيبه، لا حول و لا قوه إلا ب الله أستعين بها

ص: 89

على كل أمر ينزل من الدنيا والآخرة، لا حول ولا قوة إلا بالله أعتصم بها من كل محذور أحاذره في الدنيا والعقبى، لا حول ولا قوة إلا بالله أستوجب بها العفو والعافية والرضا من الله تعالى، لا حول ولا قوة إلا بالله تفرق أعداء الله وغلبت حجة الله وبقي وجه الله، لا حول ولا قوة إلا بالله العلى العظيم. اللهم رب الأرواح الفانيه و رب الأجساد الباليه و رب الشعور المتمعظه و رب الأجساد المتمزقه و رب العظام النخره و رب الساعه القائمه أسئلك يا رب بمحمد و آل محمد أن تصلى على محمد و آل محمد و أن تجعل لى من كل هم فرجا قريبا و من كل غم مخرجا لطيفا، فصل على محمد و آل محمد و على أهل بيت محمد و افعل بى ذلك بخفى لطفك يا ذا الجلال و الإكرام آمين آمين بجاه محمد و حرمه أهل بيته عليه و عليهم الصلاه و السلام.»

«هیچ جنبش و نیرویی جز به قدرت خداوند نیست، پس با آن، هر اندوه نفس گیری را می زدایم. هیچ جنبش و نیرویی جز به قدرت خداوند نیست، پس با آن هر گرهی را می گشایم. هیچ جنبش و نیرویی جز به قدرت خداوند نیست، پس با آن هر تاریکی را روشن می سازم.»

هیچ جنبش و نیرویی جز به قدرت خداوند نیست، پس با آن هر دری را باز می کنم. هیچ جنبش و نیرویی جز به قدرت خداوند نیست، پس با آن

در برابر هر سختی و پیش آمد ناگواری فریادرسی می خواهم. هیچ جنبش و نیرویی جز به قدرت خداوند نیست، پس با آن در برابر هر پیش آمد دنیوی و اخروی کمک می جویم. هیچ جنبش و نیرویی جز به قدرت خداوند نیست، پس با آن در برابر موانعی که درگیرشان هستم، ایستادگی می کنم. هیچ جنبش و نیرویی جز به قدرت خداوند نیست، پس با آن سزاوار بخشش، سلامتی و خشنودی از جانب خداوند والا مرتبه می شوم. هیچ جنبش و نیرویی جز به قدرت خداوند نیست، پس با آن، دشمنان خداوند پراکنده و فرمان خداوند، پیروز گشته و راه خداوند، پاینده می گردد. هیچ جنبش و نیرویی جز به قدرت خداوند بلند مرتبه ی بزرگ نیست.

بار خدایا، ای پروردگار جان های فرسوده و بدن های پوسیده، و ای پروردگار موهای ریخته و استخوان های خاکستر شده و ای پروردگار روز قیامت، ای پروردگار من، به محمّد و دودمان محمّد سوگند، از تو می خواهم که بر محمّد و دودمانش درود فرستی و گشایش زود هنگامی از هر اندوه و برون رفت آرامش بخشی از هر غصّه ای برایم قرار دهی.

پس بر محمّد و دودمان و خاندان محمّد درود فرست و ای باشکوه بخشنده، به مقام محمّد و احترام خاندانش سوگندت می دهم که با مهربانی پنهانی ات آنچه را از تو خواستم، برایم برآورده سازی. پس پذیر، اجابت کن و برآورده ساز».

دعایی شگفت انگیز که هنگام نزول بلا خوانده می شود:

42. «أَللّهُمَّ سَكِّنْ هَيْبَةَ صَدَمِهِ قَهْرَ مَنْ الْجَبْرُوتِ (1) بِاللَّطِيفَةِ التَّامَةِ النَّازِلَةِ الْوَارِدَةِ مِنْ فَيْضَانِ الْمَلَكُوتِ (2) حَتَّى نَتَشَبَّثَ بِأَذْيَالِ لَطْفِكَ وَ نَعْتَصِمَ بِكَ مِنْ أَنْزَالِ قَهْرِكَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْكَامِلَةِ وَالْقَدْرَةِ الشَّامِلَةِ».

«بار خدایا، ای نیرومند کامل و ای توانای فراگیر، با ملایمت و مرحمتی کامل از بخشش جهان ملکوت، ترس ناشی از احاطه و خشم فرمانروای جهان برین را تسکین ده تا دست به دامن مرحمت تو شویم و در سایه ی عنایت تو از فرود آمدن خشم در امان باشیم».

دعای رام کردن دشمن

دعایی را از شخصی به نام «حاضر» که غلام یحیی برمکی بود نقل کرده اند. هنگامی که حاضر را پیش هارون الرشید بردند، هارون دستور قتل او را صادر کرد ولی حاضر از قبل دعایی را بر خود بسته بود و نزد هارون، آن را زمزمه می کرد. ناگهان هارون، سفره را کشید و شمشیر را از غلاف بیرون آورد و چشمانش سرخ شد، ولی دید که

ص: 92

1- (1) . ملکوت، جهان نفوس را گویند که آن را ملکوت اسفل یا سفلی نیز می گویند.

2- (2) . جهان برین یا جبروت، عالمی است برتر از عالم ملکوت اسفل که آن را ملکوت اعلی یا علیا نیز می گویند.

حاضر لبش را حرکت می دهد و به او گفت ای بی مادر زیر لبی چه می گویی؟ حاضر گفت: دعایی را که سرورم [امام کاظم علیه السلام] به من آموخت. هارون گفت: آن را بلند بخوان. وقتی حاضر با صدای بلند آن را خواند، هارون دگرگون شد و چشمانش به حالت عادی برگشت و گفت آیا مرا به جادوی خاندان ابوتراب (1) گرفتار کرده ای؟ پس دستور داد [وگفت]: «مخارج سفر و اسب در اختیارش بگذارید و او را به خانواده اش برسانید».

آن دعا این است:

43. «اللهم یا من لا یرد قضاؤه عن کل ذی سلطان منیع و لا یدافع بلاؤه عن کل ذی مجد رفیع، یا کاشف الهم عن المأسور الضعیف عند معضل الخطب، و دافع الغم عن المضطهد اللهیف عند مفرع الکرب، أسئلك بأجل الوسائل إلیک و أقرب الوسائل لدیک محمد خاتم النبیین و أهل طه و یس أهل بیته الطاهرین أن تجعل لی من امری فرجا و تیسر لی من محنتی مخرجا إنک سمیع الدعاء».

«خداوندا، ای آن که حکمش از هیچ زمامدار قدرتمندی بر نمی گردد، و آزمایش او از هیچ بزرگ شرافتمندی برداشته نمی شود. ای گشاینده اندوه ی از گرفتار ناتوان در باریک راه پیش آمدهای ناگوار، و

ص: 93

1- (1). ابوتراب، یعنی پدر خاک. کنیه ای است که پیامبر صلی الله علیه و آله به امام علی علیه السلام داده اند زیرامی فرمودند علی، صاحب زمین است.

ای زداينده ی غصّه از ستمديده ی بيچاره در گريزگاه گرفتاری، تو را به ارزشمدترین دستاویزها به سویت و نزدیک ترین برگزیدگان درگاهت - محمد، پایان بخش پیامبران و خاندان طاها و یاسین، همان خاندان پاک او - سوگند می دهم که گره از کارم بگشایی و راه برون رفتی از گرفتاریم برایم فراهم سازی، همانا تو شنوای دعایی».

دعای پرداخت قرض و بدهی

برای پرداخت قرض و بدهکاری، این دعا از بزرگان - روح شان شاد باد - نقل شده است.

44. «أستغفر الله الذي لا إله إلا هو الحي القيوم بديع السماوات والأرض و ما بينهما من جميع جرمي و ظلمي جنيته على نفسي و أتوب إليه. يا الله يا واحد يا أحد يا واحد يا واحد يا جواد يا موجد يا باسط يا كريم يا و هاب يا ذا الطول يا غني يا مغني يا فتاح يا رزاق يا حي يا قيوم يا رحمن يا رحيم يا بديع السماوات و الأرض يا ذا الجلال و الإكرام يا حنان يا منان، انفضني منك بنفحة خير تغنيني بها عن سواك، «إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ 1» «إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا 2» «نَصْرٌ مِنْ

اللَّهُ وَفَتَحَ قَرِيبٌ 1» یا غنی یا مغنی یا ودود یا ذا العرش المجید یا فعلا لما یرید اکفنی أغنی بحلالک عن حرامک و بفضلک عن سواک
إنک علی کل شیء قدير و صلی الله علی محمد و آله و صحبه و سلم».

«به درگاه خداوند زنده ی پاینده و آفریننده ی آسمان ها و زمین و آن چه میان آن هاست، همو که معبودی جز او نیست، از گناه و ستمی که
به خود کرده ام، بخشش خواسته و توبه می کنم.»

بارخدا، ای یکتا، ای یگانه، ای توانگر، ای بخشنده، ای آفریننده، ای شادی آفرین، ای بزرگوار، ای بسیار بخشنده، ای توانای گشاده دست
در بخشش، ای بی نیاز، ای بی نیازکننده، ای گشایش گر، ای روزی بخش، ای زنده، ای پاینده، ای بخشاینده، ای مهربان، ای آفریننده ی
آسمان ها و زمین، ای باشکوه و محترم، ای بسیار مهربان، ای منت گزار با انجام نکویی بسیار، با نسیمی برکت آور، سودی از جانب خود
به من رسان که بدان وسیله، مرا از غیر خودت بی نیاز گردانی. [همانگونه که در قرآن فرموده ای]: «اگر خواستار گشایش هستید، گشایش به
شما رسیده است، ما گشایش و روشنی را بر تو [پیامبر] باز کرده ایم، پیروزی از سوی خداست و گشایش نزدیک است».

ای بی نیاز، ای بی نیازکننده، ای دوست، ای صاحب تخت بزرگ فرمانروایی، ای پُرکار هر آنچه خود بخواهی، مرا بس باش و با حلالیت

از حرمت و با بخشش از غیرخود بی نیازم ساز، همانا تو بر هر چیزی توانائی. خداوند بر محمد و دودمان و یارانش درود و سلام فرستد».

آیات اسم اعظم

اسم اعظم خداوند، آن است که با کلمه «الله» آغاز می شود و با کلمه «هو» به پایان می رسد و فقط به زبان عربی است و خواندن آن خواه حرکت گذاری شود یا نه، تغییر پیدا نمی کند و در قرآن مجید، در 5 آیه که در 5 سوره پراکنده است، آمده است و این سوره ها عبارتند از «بقره»، «آل عمران»، «نساء»، «طه» و «تغابن». شیخ مغربی محی الدین عربی می گوید: «هر کس این پنج آیه را ورد خود قرار دهد و هر روز یازده بار بخواند، ان شاء الله به زودی، هر مشکلی خواه بزرگ یا کوچک برایش آسان می گردد.»

[آیاتی که اسم اعظم در آن ها وجود دارد عبارتند از:]

45. آیه اول: «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ».

«[تنها و فقط] خداوند زنده ی پاینده [معبود من است که]، هیچ معبودی جز او نیست».

46. آیه دوم: «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ». 1.

«[تنها و فقط] خداوند زنده ی پاینده، [معبود من است که] هیچ معبودی جز او نیست. کتابی را به راستی بر تو فرود آورد که کتاب های پیامبران پیشین را راست و درست می داند. خدایی که تورات و انجیل را از پیش برای راهنمایی مردم فرو فرستاده است و همین گونه فرقان را فرود آورده است».

47. آیه سوم: «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا». 2.

«[تنها و فقط] خداوند، [معبود من است که] هیچ معبودی جز او نیست، حتماً شما را برای حساب رسی روز قیامت که شکی در برپایی آن نیست، گردآوری می کند و کیست که از خداوند راستگوتر باشد».

48. آیه چهارم: «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى». 3.

«[تنها و فقط] خداوند، [معبود من است که] هیچ معبودی جز او نیست، نام های نیک همه از آن اوست».

49. آیه پنجم: «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ». 4.

«[تنها و فقط] خداوند [معبود من است که] هیچ معبودی جز او نیست و ایمان آورندگان تنها باید بر خدا توکل کنند».

مشکل گشا

دعای گشایش [که 3 بار خوانده می شود]

50. «اللهم یا ودود یا ودود یا ودود یا ذا العرش المجید یا فعلاً لما یرید أسئلك بنور وجهک الّذی ملاً أركان عرشک و بقدرتک الّتی قدرت بها علی جمیع خلقک و برحمتک الّتی وسعت بها کل شیء لا إله إلا أنت یا مبدی یا معید، لا إله إلا أنت یا إله البشر یا عظیم الخطر، منک الطلب و إلیک الهرب وقع ب الفرج یا مغیث أغثنی».

«خداوندا، ای دوست، ای بسیار با محبت، ای مهرورز، ای والاسریر، ای پرکار هر آن چه خود بخواهی، به روشنایی رخ خویش که ستون های تخت فرمانروایی ات را گرفته است و به قدرتت که با آن بر همه ی آفریدگانت توانایی و به مهربانیت که با آن، همه چیز را فرا گرفته ای، جز تو معبودی نیست. ای آغازگر و پایان بخش، جز تو معبودی نیست، ای معبود آدمیان، ای والا مقام، ای که خواستن ها از تو و گریزها به سوی توست، گشایش را برقرار ساز، ای دادرس به فریادم برس».

[سید علی خان شیرازی می گویند]: «آنچه از جدّم - نظام الدین

احمد بن ابراهيم رحمه الله - نقل کرده ام همين جا به پايان مي رسد، و وفات وي [احمد بن ابراهيم] در سال 1015 ه. ق بوده است».

دعای لطيف

اين دعایي است که نام بلند مرتبه ی آن، لطيف است و 129 بار «يا لطيف» گفته می شود و پس از آن یک بار دعای زیر خوانده می شود:

51. «إلهی أنت اللطيف الخبير لطفت فتيسرت كل عسر و أنعمت فجبرت كل كسر، تلتفت بي سيدی بتوفيقی ابتداء، فتمم لطفک فی أمورى بقبولک انتهاء، فمن لطفک تکلیفی دون الطاقه و إنعامک فوق الکفايه، يا عالما بالغوامض من غير مرشد و لا دلائل، لا تجعل بينى و بين لطفک حائلا، إلهی رأيت فسترت و أعطيت فبررت و أنعمت فأجزلت و علمت فأجملت فأنت لا طائف الأشباح بخصايص رحمتک و کاشف الأرواح بحقائق أحديتک. سيدی إن أطعتک بفضلك و إن عصيتک فبجهلی، فمننک متواصله إلی و الحجه قائمه علی، يا من يعلم خائنه الأعین و ما تخفی الصدور أنجز لی لطفک فی جميع أمورى، اللهم إتی أسئلك و أتوسل إلیک و بسر هذا الإسم الشریف و ما حوى من الأسرار المحزونه و اللطائف الظاهره المکنونه أن تسرع لی

ص: 99

سریان لطفک الخفی قبل نزول المحن یا لطیف ما أسرعک لتفريج الكرب فی أوقات الشدائد «اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ» 1 و صلی الله علی سیدنا محمد و آله أجمعین «سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» 2.

«خدای من، تو مهربان آگاهی، همواره مهربانی کردی و هر دشواری را آسان نموده ای و آسایش بخشیدی و هر نابسامانی را سامان بخشیده ای. ای سرورم با توفیق دادن به من در آغاز کار به من مهربانی کردی، با پذیرش خود در پایان آن، مهربانی خویش را در کارهایم به فرجام رسان. از مهربانی تو این است که کمتر از توان ام مرا موظف ساخته ای و بیش از نیازم به من نعمت داده ای، ای داننده ی دشواری های هیچ راهنما و فهرستی از نشانه ها، میان من و مهربانی ات پرده میانداز.

خدای من، بدی من دیدی و نادیده گرفتی، و خواسته و ناخواسته، بخشش کردی و نکو بخشیدی، و نعمت و آسایش فراهم آوردی و فراوان داده ای. همواره دانستی و حساب همه چیز را یکجا کرده ای، پس تو با ویژگی های رحمت خود، جان را ظریف آفریدی و با

ذاتیات یکتایی خویش ارواح را برآورده ای. ای سرور من، اگر تو را فرمان بردم و پرستش کردم، توفیق تو بود و اگر نافرمانی ات کردم از نادانی خودم بود، پس خوبی های تو به من پیوسته روان است و حجت تو بر من استوار است. ای آن که دزدیده نگاه کردن چشم ها و پنهان کاری دل ها را می دانی، نوازش خویش در همه ی کارها بر من ارزانی دار.

خداوندا از تو می خواهم، و دست به دامان تو می شوم، تو را به راز این نام ارجمندت و اسرار نهفته و نوازش های جوشیده ی پوشیده در آن سوگند می دهم که روان سازی نوازش های پنهانی خویش را بر من پیش از فرود آمدن گرفتاری ها سرعت بخشی.

ای دلنواز هنگامی که سختی ها می رسند، چه زود اندوه ها را برطرف می فرمایی.

«خداوند، نوازشگر بندگانست می باشد و به هر کس بخواهد، بسیار و بی شمار می دهد و او نیرومند شکست ناپذیر است». درود خدا بر محمد و همه ی دودمانش.

«پروردگار تو که پروردگار باشکوه شکست ناپذیر است از هر توصیفی که درباره ی او بیان شود، به دور است و سلام بر همه ی پیامبران باد و ستایش ویژه ی خداوند است که پروردگار جهانیان است».

دعایی که نام بلند مرتبه ی آن «آمان» است و 29 یا 52 بار «یا امان» گفته می شود و پس از آن یک بار دعای زیر خوانده می شود:

52. «اللهم إني آمن من كل شيء و كل شيء خائف منك، فبأمنك من كل شيء و بخوف كل شيء منك آمّني من خوف كل شيء، يا
«فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ 1» كهيعص كفتت حمعسق(1)

حميت «وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ 3» «وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا» 4

تحصنت بذی الملک و الملکوت و اعتصمت بذی العزه و الجبروت و رمیت کل من أرادنی بسوء بألف مره لا حول و لا قوه إلا ب الله العلی العظیم.

و ألف مره، اللهم صل علی محمد و آله أجمعین و الحمد لله رب العالمین.»

«خداوندا، تو از هر چیز در امان هستی و هر چیز از تو می ترسد، پس

ص: 102

با در امان بودن از هر چیز و با ترس هر چیز از تو، مرا از ترس هر چیز در امان دار، ای آن که چیزی همانند او نیست و شنوای بینا است. به وسیله ی رمزهای کاف، هاء، یاء، عین، صاد بی نیاز شدم و به وسیله ی رمزهای حاء، میم، عین، سین، قاف مورد حمایت قرار گرفتم.

«همه ی بزرگان در برابر خداوند زنده ی پایدار، فروتن می باشند و هر کس ستمی کند، به طور حتم نومید و زیانکار شده است.»

فرمانروای پنهان و پیدای جهان را پایگاه و سنگر خویش قرار دادم و دست به دامان شکست ناپذیر چاره ساز شدم و هزار بار با این ذکر که «هیچ معبودی جز خداوند زنده ی پاینده نیست» و نیز هزار بار با این ذکر که «خداوند ابر محمد و همه ی دودمانش درود فرست و هر ستایشی از آن خداوندی است که پروردگار جهانیان است» بدخواهان خویش را دور ساخته ام.»

توسل به هر امامی، اثر ویژه ای دارد

شیخ صهرشتی در کتاب «قبض المصباح» حکایتی را به این شرح نقل می کند:

«شیخ صدوق ابوالحسن احمد بن علی بن احمد نجاشی صیرفی، معروف به ابن کوفی رحمه الله که در راستگویی مورد اعتماد موافق و مخالف بود در پایان ماه ربیع الاول 442 ه. ق در بغداد حکایتی را به این شرح برای ما نقل کرده است: «ابوالحسن محمد بن جعفر تمیمی برایم

مطلبی را به این شرح بیان کرد: ابوالوفای شیرازی که بسیار راستگو بود می گوید ابوعلی الیاس که فرمانروای کرمان بود مرا گرفت و بست.

مأموران به من گفتند که ابوعلی الیاس تصمیم سختی برایت دارد و من از این سخنان دچار اضطراب شدم و از خداوند می خواستم به واسطه ی پیامبر صلی الله علیه و آله و امامان نجاتم دهد. وقتی شب جمعه فرا رسید پس فراغت از نماز خوابیدم، پیامبر صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم می فرمود برای هیچ امر دنیوی به من و دخترم علیها السلام و امام حسن و امام حسین علیهما السلام توسل نجوئید مگر برای امور آخرت و فرمانبرداری از خداوند و خشنودی او، اما توسل به برادرم ابوالحسن - علی بن ابی طالب علیه السلام - برای این است که انتقام کسی را که به تو ستم کرده است بگیرد.

ابوالوفای شیرازی می گوید به پیامبر صلی الله علیه و آله عرض کردم ای پیامبر خدا، چگونه امام علی علیه السلام می تواند از کسی که به من ستم کرده است انتقام بگیرد در حالی که دشمن من در کوهی جای گرفت ولی امام علی علیه السلام در برابر غصب کردن حقّ خودش نیز حرفی نزد؟

پیامبر صلی الله علیه و آله با حال تعجب به من نگاه کرد و فرموده: «این پیمانی است که من از او گرفتم و دستوری است که من به او داده ام و حقّ ندارد از زیر بار این پیمان و دستور شانه خالی کند اما این که گفتی، حقّ خودش را غصب کرده اند و سخنی نگفت، بدان که خداوند حقّ او را گرفت ولی وای بر آن که به ولیّ خدا علی علیه السلام جسارت کرد».

پیامبر در ادامه فرمودند: «توسّل به امام علی سجّاد علیه السلام فرزند امام حسین علیه السلام برای نجات از دست پادشاهان و وسوسه‌ی شیطان، مؤثّر است و توسّل به امام محمّد باقر علیه السلام و امام جعفر صادق علیه السلام، برای برآورده شدن حاجات اخروی و توفیق فرمانبرداری از خداوند بلند مرتبه مؤثّر است و توسّل به امام موسی کاظم علیه السلام، برای کسب سلامتی از خداوند بلند مرتبه مفید است، و توسّل به امام رضا برای سلامتی در بیابان‌ها و دریاها اثر بخش است و توسّل به امام محمد تقی علیه السلام برای درخواست رزق از خداوند بلند مرتبه سودمند است و توسّل به امام علی نقی علیه السلام برای توفیق در عبادات مستحب یا فرزند پسر داشتن یا نعمت گرفتن از خداوند و نیز دوستی و نیکی برادران با یکدیگر و نیز برای توفیق در فرمانبرداری از خداوند فایده بخش است و توسّل به امام حسن عسکری علیه السلام برای امور آخرت مؤثّر است و توسّل به امام زمان (عج) این است که هرگاه سلاح تو را گرفت و دست بر دسته آن گذاشت، از او کمک بخواه که تو را یاری می‌کند.»

[ابوالفای شیرازی می‌گوید:] «در خواب داشتم می‌گفتم ای مولای من ای صاحب الزمان مرا دریاب که مشقّت و گرفتاریم به اوج رسیده است که از خواب بیدار شدم و دیدم که مأموران در حال باز کردن گره‌ها و آزاد کردن من هستند.»

دعایی که خوانده می شود و از هر امامی برآوردن حاجت مخصوصی خواسته می شود، بر اساس روایت صهرشتی به این شرح است.

53. «اللهم صل علی محمد و علی ابنته و علی ابنیهما، و أسئلك بهم أن تعیننی علی طاعتک و رضوانک، و تبلغنی بهم أفضل ما بلغت أحدا من أولیائک، إنک جواد کریم. اللهم إني أسئلك بحق أميرالمؤمنین علی بن أبي طالب إلا انتقمتم لی به ممن ظلمنی و غشمنی و آذانی، و انطوی علی ذلک و کفیتنی به مؤنه کل أحد یا أرحم الراحمین. اللهم إني أسئلك بحق و لیک علی بن الحسین إلا کفیتنی به مؤنه کل شیطان مرید، و سلطان عنید شدید یتقوی علی ببطشه، و ینتصر علی بجنده، إنک جواد کریم. اللهم إني أسئلك بحق و لیک محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهما السلام إلا أعنتنی بهما علی أمر آخرتی بطاعتک، اللهم إني أسئلك بحق و لیک موسی بن جعفر علیه السلام إلا عافیتنی به فی جمیع جوارحی ما ظهر و ما بطن، یا جواد یا کریم. اللهم إني أسئلك بحق و لیک الرضا علی بن موسی إلا سلمتنی به فی جمیع أسفاری فی

البرارى و البحار و الجبال و القفار و الأودية و الغياض من جميع ما أخافه و أحذره، إنك رؤف رحيم. اللهم إني أسئلك بحق و ليك محمد بن على إلا- جدت به على من فضلك، و أغنيتنى عن سواك، و جعلت حاجتى ذليك، و قضاءها عليك، إنك لما تشاء قدير. اللهم إني أسئلك بحق و ليك على بن محمد إلا- أعنتنى به تأديه فرضك، و بر إخوانى المؤمنين، و سهل ذلك لى، و اقرنه ب الخير، و أعنى على طاعتك يا رحيم. اللهم إني أسئلك بحق و ليك الحسن بن على إلا- أعنتنى به على آخرتى بطاعتك و رضوانك، و سررتنى فى منقلبى برحمتك يا أرحم الراحمين. اللهم إني أسئلك بحق و ليك و حجتك صاحب الزمان إلا أعنتنى به على جميع أمورى و كفتنى مؤنه كل موذ و طاغ و باغ، و أعنتنى به فقد بلغ مجهودى، و كفتنى به عدو كل و هم و دين عنى و عن ولدى و جميع أهلى و إخوانى و من يعينى أمره و خاصتى، أمين رب العالمين.» (1)

«خداوندا، بر محمد و دخترش و دو پسر دخترش درود فرست و از تو مى خواهم که توفيق فرمانبرداری و دست یابی به خشنودیت را نصیبم سازی و به واسطه ی آنان مرا به برترین چیزی که هر کدام از

ص: 107

دوستانت را به آن رسانده ای برسانی، همانا که تو بخشنده ی بزرگواری.

خداوندا به حقّ پیشوای اهل ایمان علیّ بن ابی طالب علیه السلام از تو می خواهم، از کسی که به من ستم کرده و جفا ورزیده و آزارم داده انتقام بگیری و به سبب او از وابستگی نیازمندانه به هر کسی مرا بی نیاز سازی، ای مهربان ترین مهربانان.

خداوندا، به حقّ دوست برگزیده ات، علی بن حسین علیه السلام از تو می خواهم که مرا از آسیب هر شیطان سرکش و هر فرمانروای ناسازگار سخت گیر که هر لحظه می تواند بر من دست یابد و با سپاهش بر من پیروز شود، ایمن سازی، همانا تو بخشنده ی بزرگواری.

خداوندا به حقّ دو دوست برگزیده ات محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهما السلام از تو می خواهم که به واسطه ی آنان، مرا بر فرمانبرداریت که به آخرتم می انجامد، یاری کنی. خداوندا به حق دوست برگزیده ات موسی بن جعفر علیهما السلام از تو می خواهم که به وسیله ی او، در همه ی اعضای درونی و بیرونی ام، مرا به سلامت داری، ای بخشنده ی بزرگوار.

خداوندا به حقّ جانشین برگزیده ات علی بن موسی الرضا علیهم السلام از تو می خواهم که به واسطه ی او مرا در همه ی سفرها در بیابان ها، دریاها، کوه ها، دشت ها، درّه ها و جنگل ها از همه ی آنچه می ترسم و پرهیز می کنم، به سلامت داری، همانا تو نوازشگری مهربان هستی.

خداوندا به حقّ جانشین برگزیده ات محمد بن علی علیهما السلام از تو می خواهم که به واسطه ی او از فضل خود بر من ببخشایی و از

نعمت های فراوانت بر من بباری و روزی خود را بر من ارزانی داری و از غیر خودت بی نیازم سازی و نیازم را [تنها] به پیشگاه خود برده و برآورده نمایی، همانا تو بر هر چه بخواهی توانایی.

خداوندا به حقّ جانشین برگزیده ات علی بن محمد علیهما السلام از تو می خواهم که به واسطه او، مرا در انجام وظیفه ای که بر عهده ام گذاشته ای و در نیکی کردن به برادران دینی و ایمانی یاری کنی و این وظیفه را بر من آسان بگردانی و همراه آن خیر و برکت قرار دهی و مرا بر فرمانبرداری خود مدد رسانی، ای مهربان.

خداوندا به حقّ جانشین برگزیده ات حسن بن علی علیهما السلام از تو می خواهم که واسطه ی او بر آخرتم با فرمانبرداری و خشنودیت یاری رسانی و با مهربانی خویش مرا شادمان سازی، ای مهربان ترین مهربانان.

خداوند به حقّ جانشین برگزیده و راهنمایت به سوی آفریدگانت، صاحب زمان (عج) از تو می خواهم که به واسطه ی او در همه ی کارهایم به من توجه کنی و از آسیب هر آزاردهنده و سرکش و گردنکشی محفوظم بداری و به واسطه ی او به من توجهی فرمایی که گرفتاریم به نهایت رسیده است و نیز به واسطه ی امام زمان (عج) از هر دشمن، اندوه و بدهکاری، رهایم سازی و از فرزندانم، همه ی خاندانم، برادرانم، و هر کس برایم مهم است و بستگانم محافظت بفرمایی، ای پروردگار جهانیان، دعایم را اجابت کن».

روایت دیگری مبنی بر توسل به یکایک خاندان نبوت وجود دارد که به این شرح است:

54. «اللهم صل على محمد وأهل بيته وأسئلك بحق محمد وابنته و ابنها الحسن و الحسين سلام الله عليهم إلا أعنتني بهم على طاعتك و رضوانك، و بلغتني بهم أفضل ما بلغته أحدا من أوليائهم في ذلك، و سئلك اللهم بحق و ليك أمير المؤمنين على بن أبي طالب صلوات الله عليه إلا انتقمتم لي به ممن ظلمني و كفتيتني به من يريدني بظلم أبدا ما أبقيتني، و أسئلك بحق و ليك على بن الحسين عليهما السلام إلا كفتيتني به و نجيتني من جور السلاطين و نفث الشياطين، و أسئلك اللهم بحق و ليك محمد بن علي و جعفر بن محمد عليهما السلام إلا أعنتني بهما على أمر آخرتي بطاعتك، و أسئلك اللهم بحق و ليك العبد الصالح موسى بن جعفر الكاظم بغيظه عليهما السلام إلا عافيتني به ممّا أخافه و أحذره على بصرى و جميع ساير جسدى و جوارح بدنى ما ظهر منها و ما بطن من جميع الأسقام و الأمراض و الأعلال و الأوجاع بقدرتك يا أرحم الراحمين. و أسئلك اللهم بحق

وليك على بن موسى الرضا عليهما السلام إلا أنجيتني به و سلمتني مما أخافه و أحذره في جميع أسفاري في البراري و القفار و الأودية و الغياض و البحار. و أسئلك اللهم بحق و ليك أبي جعفر الجواد عليه السلام إلا جدت على به من فضلك، و تفضلت على به من وسعك ما استغنى به عما في أيدي خلقك و خاصه يا رب لناهم، و بارك لي و فيما لك عندي من نعمك و فضلك و رزقك. إلهي انقطع الرجاء إلا منك و خابت الآمال إلا فيك يا ذا الجلال و الإكرام، أسئلك بحق من حقه عليك و اجب أن تصلى على محمد و أهل بيته و أن تبسط على ما خطرته من رزقك و أن تسهل ذلك و تيسره في خير منك و عافيه و أنا في خفض عيش و دعه يا أرحم الراحمين. و أسئلك اللهم بحق و ليك على بن محمد عليهما السلام إلا أعنتني به على قضاء نوافلي و بر إخواني و كمال طاعتك. و أسئلك اللهم بحق و ليك الحسن بن علي الهادي الأمين المؤدى الكريم الناصح الثقة العالم عليهما السلام إلا أعنتني به على أمر آخرتي. و أسئلك اللهم بحق و ليك و حجتك على عبادك و بقيتك في أرضك المنتقم لك من أعدائك و أعداء رسولك بقيه آبائه الطاهرين و وارث أسلافه الصالحين صاحب الزمان صلوات الله عليه و على آبائه

الكرام المتقدمين الأخيار إلا تداركتني به و نجيتني من كل كرب وهم و حزن و حفظت علي قديم إحسانك إلى و حديثه علي و جميل عوائدك عندي يا رب أعني به و نجني من المخافه و من كل شده و عظيمه و هول و نازله و غم و دين و مرض و سقم و آفه و ظلم و جور و فتنه في ديني و دنياي و آخرتي بمنك و رأفتك و رحمتك و كرمك و تفضلك و تعطفك، يا كافي إبراهيم عليه السلام نمرود يا كافي موسى عليه السلام فرعون و يا كافي محمد صلوات الله عليه و آله ما أهمه يوم الأحزاب و يا كافي علي عليه السلام ما أهمه يوم صفين و يا كافي علي بن الحسين عليهما السلام أمر أبي الدوانيق، صل علي محمد و آله و اكفني ما أهمني في دار الدنيا و كل هول دون الجنة برحمتك يا أرحم الراحمين، يا قاضي الحوائج يا و هاب الرغائب يا معطي الجزيل يا فكاك العتاه. اللهم إنك تعلم أنني أعلم أنك قادر علي قضاء حوائجي، فصل علي محمد و آله و عجل يا رب فرج و ليك و ابن بنت نبيك و اقض يا الله حوائج أهل بيت محمد و اقض لي يا رب بمحمد و أهل بيته حوائج الدنيا و الآخرة صغيرها و كبيرها في يسر منك و عافيه و تمم بهم نعمتك علي و هنأني بهم كرامتك و ألبسني بهم عافيتك و

تفضل علی بعفوک و کن لی بحق محمد و أهل بیته و جمیع اموری ولیا و حافظا و ناصرا و کالیا و راعیا و ساترا و رازقا. ما شاء الله کان و ما لم یسأل یکن لا یعجز الله طلبه فی الأرض و لا فی السماء هو کائن إن شاء الله» (1).

«خداوند بر محمد و خاندانش درود فرست و به حق محمد و دخترش و دو فرزند دخترش حسن و حسین علیهم السلام از تو می خواهم به واسطه ی آنان مرا بر فرمانبرداری و کسب رضایت خویش موفق داری و به سبب آنان مرا به برترین چیزی که به هر کدام از اولیایت داده ای برسانی. خداوند به حق نماینده ی برگزیده ات پیشوای مؤمنان علی فرزند ابوطالب - که درود خدا بر او باد - از تو می خواهم که به وسیله ی او از کسی که بر من ستم کرده است، انتقام بگیری، و همیشه تا زنده ام، مانع کسی باشی که می خواهد بر من ستم کند.

و به حق نماینده ی برگزیده ات علی بن حسین علیهم السلام از تو می خواهم که به واسطه او بی نیازم گردانی و از جفای فرمانروایان و وسوسه شیطان ها رهایم سازی. و به حق دو نماینده ی برگزیده ات محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهم السلام از تو می خواهم که به واسطه ی آنان با توفیق فرمانبرداریت کار آخرتم را به پیش رانی، بار خدایا ای مهربان ترین مهربانان به حق نماینده ی برگزیده و بنده ی خوش بختت موسی بن

ص: 113

جعفر علیهما السلام از تو می خواهم که به واسطه او، از همه ناتوانی ها، بیماری ها، عیب ها و دردهایی که نسبت به چشم و همه ی دیگر اجزای پیکر و اعضای درونی و بیرونی بدنم می ترسم و پرهیز می کنم، به قدرت خویش عافیتم بخشی.

خداوندا به حقّ نماینده ی برگزیده ات علی بن موسی الرضا علیهما السلام از تو می خواهم به وسیله او نجاتم دهی و از آنچه در همه سفرهایم در بیابان ها، دشت ها، درّه ها، جنگل ها و دریاها می ترسم و پرهیز می کنم، سلامتم بداری.

خداوند به حقّ نماینده ی برگزیده ات ابوجعفر جواد علیه السلام از تو می خواهم که به وسیله او از فضل خویش، بر من ببخشایی و تو ای پروردگرم از فضل خود و نعمت های فراگیرت، چنان بر من ببخشای و ببار که از آنچه در دست آفریدگان تو به ویژه پلیدشان است بی نیاز گردم و آن مقدار از نعمت، بخشش و روزی که از جانب خود به من داده ای، برایم با برکت گردان».

«ای خدای من، ای با شکوه بزرگوار، امیدم از غیر تو بُرید و آرزوهایم جز به درگاه تو ناکام گشته است. ای مهربان ترین مهربانان به حقّ آن کس که حقّش را بر خود واجب کرده ای از تو می خواهم که بر محمد و خاندانش درود فرستی و روزی پربرکت خویش را بر من ارزانی داری و راه دست یابی به آن را آسان کرده و آن را از جانب خود برایم خوشی و سلامتی قرار دهی آن گونه که من در آسایش و راحتی قرار

بار خدایا به حقّ نماینده ی برگزیده ات علی بن محمّد علیهما السلام از تو می خواهم که به واسطه ی او، مرا بر انجام مستحبات، نیکی کردن به برادران و شناخت فرمانبرداریت یاری رسان.

خداوندا به حقّ نماینده ی برگزیده ات حسن بن علی علیهما السلام راهنمای امانت دار و امانت پرداز بخشنده، خیرخواه و مشاور مورد اطمینان و دانشمند، از تو می خواهم که به وسیله ی او مرا در کارهای مربوط به آخرتم یاری رسانی.

بار خدایا به حقّ نماینده ی برگزیده و راهنمای بندگان و یادگار ماندگارت بر روی زمین که [مهدی صاحب الزّمان] از دشمنان تو و پیامبرانت انتقام می گیرد و بازمانده پدران پاکش و وارث نیاکان نیکوکارش و صاحب روزگاران است - و درود خدا بر او و پدران گرامی و نیکوکار پیشین او باد - از تو می خواهم که به وسیله ی او اصلاح فرمایی و از هر گرفتاری، اندوه و نگرانی رهاییم بخشی و به نکوکرداری گذشته و حال خود و سودمندی های زیباییت نزد من، مرا نگهداری نمایی.

ای پروردگار من، ای نگهدارنده ی ابراهیم علیه السلام از دست نمرود و ای نگهدارنده ی موسی علیه السلام از دست فرعون و ای نگهدارنده ی محمّد صلی الله علیه و آله در برابر آن چه در روز جنگ با گروه های مختلف، بر او وارد آمده بود و ای نگهدارنده ی علی بن حسین علیهما السلام در روز سخت تشنگی و ای

نگهدارندی جعفر بن محمد علیهما السلام از دستور ابودوانیق، بر محمد و دودمانش درود فرست و تو ای مهربان ترین مهربانان، ای برآورنده ی نیازها، ای کامیاب کننده ی آرزوها، ای بخشنده ی نعمت های فراوان، ای درهم شکننده ی زورگویان متکبر، به مهربانیت از آن چه در دنیا گرفتارم کرده و از هر آفتی که بر سر راه من در رفتن به بهشت خودنمایی می کند، در امانم دار، ای برآورنده ی حاجات، ای بخشنده ی عطایای بسیار به افراد عیال وار، ای بخشایشگر بسیار، ای درهم شکننده ی گردنکشان زورگو.

خداوندا خود می دانی که باور دارم تو بر فراهم سازی نیازمندی هایم توانایی، بر محمد و دودمانش درود فرست. ای پروردگار من در ظهور نماینده ی برگزیده ات و فرزند دختر پیامبرت تعجیل بفرما و آرزوی خاندان محمد را [یا ظهور امام زمام عجل الله] برآورده ساز و تو ای پروردگار من، به محمد و خاندانش، حاجت های دنیا و آخرتم را از کوچک و بزرگ، به گونه ی آسان و عافیت آمیز از جانب خویش، برآورده ساز و نعمت و آسایش خود را بر من به کمال برسان و بخشش خویش را به واسطه ی پیامبر و خاندانش برایم گوارا ساز و به سبب آنان لباس عافیت خود را بر من بپوشان و با گذشت خویش، به من نیکی فرما و به حق محمد و خاندانش در همه ی کارهایم، سرپرست، نگهدار، یاور، وکیل، مراقب، عیب پوش و روزی دهنده ی من باش.

هر چه خدا خواست انجام شد و هر چه بخواهد انجام می شود. اگر

خداوند چیزی را بخواهد هیچ چیز، او را از خواست و اراده اش در آسمان و زمین ناتوان نمی سازد.»

دعایی که اجابت می شود

غالب بن قطان، بیست سال از خداوند درخواست کرده بود که نامی را به او بیاموزد تا هرگاه آن را بخواند دعایش مستجاب گردد و هرگاه چیزی را درخواست کرد، برآورده شود. وی سه شب پیاپی این دعا را در خواب دید:

55. «یا غالب یا فارح اللهم و یا کاشف الغم یا صادق الوعد یا موفیاب العهد یا منجز الوعد یا حی یا لا إله إلا أنت صل علی محمد و آل محمد و سلم».

«ای فرمانروا، ای اندوه گشا، ای غم زدا، ای که به هنگام وعده، راستگویی و به وقت پیمان، وفاداری و وعده ی خویش برآری، ای زنده، ای کسی که جز تو معبودی نیست بر محمد و دودمان محمد، درود و سلام بفرست».

دعای باطل کردن سحر و جادو

متن نامه ای که شیخ علامه، بهاءالدین محمد عاملی [شیخ بهائی رحمه الله] به شاه عباس نوشت چنین است:

«به عرض اشرف می رساند، این دعایی است که برای ابطال سحر

ص: 117

با تربت کربلا و آب باران نیشان در کف دست راست شخص سحر شده نوشته می شود و سزاوار است که شخص سحر شده هنگام نوشتن دعا ناشتا باشد. پس هنگامی که دعا بر کف دست راست او نوشته شد، همه ی آن را با زبان بلیسد و آن قدر لیسیدن را ادامه دهد تا نشانه ای از نوشته بر جای نماند. این کار سه روز پیاپی انجام شود که به لطف خداوند سحر باطل می گردد. و دعای مورد نظر این است:

«بسم الله الرحمن الرحيم»

56. «يا من أزل السحر بإعجاز موسى عليه السلام لما ألقى عصاه فإذا هي ثعبان مبین أزل عنمن قصدته سحر السحرة و كيد الفجره، إنك على كل شيء قدير.»

«ای کسی که با معجزه ی موسی علیه السلام آنگاه که عصایش را انداخت و ناگهان اژدهایی واقعی شد جادو را نابود ساخت، جادوی جادوگران و نیرنگ نابکاران را از کسی که در نظر دارم بر طرف ساز، که تو بر هر چیزی توانایی.»

دعای باطل کردن سحر و جادو

همچنین برای باطل کردن سحر و جادو، این نام ها 130 بار خوانده می شوند:

57. «يا مبطل السحر و يا مزيل العسر يا فتاح يا فعال يا أله.»

ص: 118

«ای باطل کننده جادو و ای برطرف سازنده گرفتاری، ای بسیار گشایشگر و ای پُرکار».

آنگاه بگوید:

58. «یا مبطل السحر أبطل عتی السحر، و یا مزیل العسر أزل عنی عسره، و یا فُتّاح افتح عنی عقده، یا فعال أفعال ما یصلحنی منه».

«ای باطل کننده ی جادو، جادورا از من برطرف ساز و ای برطرف سازنده ی گرفتاری سختی جادورا از من دور بگردان و ای بسیار گشایشگر، گره جادورا از من بگشا، ای پرکار، برایم کاری کن که آثار جادورا از من بزداید».

و بار دیگر نام های چهارگانه [یا مبطل السحر و یا مزیل العسر یا فُتّاح یا فعال] 120 بار خوانده می شود و شرط چنین دعایی این است که در آغاز و انجام دعا بر پیامبر و دودمانش علیهما السلام صلوات فرستاده می شود.»

دادخواهی از امام زمان (عج)

پس از خواندن دو رکعت نماز که سوره ی حمد و یک سوره ی دیگر خوانده می شود، رو به قبله و زیر آسمان می ایستی، [حضرت صاحب زمان عجل الله را صدا می زنی] و این دعا را می خوانی و هر چه دوست داری بخواه که به لطف خدا برآورده می شود.

59. «سلام الله الكامل التام، الشامل العام، و صلواته و برکاته

ص: 119

القائمة التامة على حجه الله ووليه في أرضه وبلاده، و خليفته على خلقه وعباده، و سلاله النبوه، و بقيه العتره و الصفوه، صاحب الزمان، و مظهر الإيمان، و ملقن أحكام القرآن و مطهر الأرض، و ناشر العدل في الطول و العرض، و الحجه القائم المهدي الإمام المنتظر المرتضى الطاهر بن الأئمه الطاهرين، الوصي بن الأوصياء المرضيين، الهادي بن الأئمه المعصومين، السلام عليك يا معز المؤمنين المستضعفين، السلام عليك يا مذل الكافرين المتكبرين الظالمين، السلام عليك يا مولاي يا صاحب الزمان، السلام عليك يا ابن رسول الله، السلام عليك يا ابن أمير المؤمنين، و ابن فاطمه الزهراء سيده نساء العالمين، السلام عليك يا ابن الحجج على الخلق أجمعين، السلام عليك يا مولاي، سلام مخلص لك في الولاية، أشهد أنك الإمام المهدي قولا و فعلا، و أنت الذي تملأ الأرض قسطا و عدلا، فعجل الله فرجك، و سهل مخرجك، و قرب زمانك، و كثر أنصارك و أعوانك، و أنجز لك ما وعدك فهو أصدق القائلين، «و نُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَوْا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أُمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ»، 1 يا

مولای یا صاحب الزمان، یابن رسول الله، حاجتی کذا و کذا فاشفع لی فی نجاتها، فقد توجهت إلیک بحاجتی لعلمی بأن لک عند الله شفاعة مقبولة و مقاما محمودا، فبحق من اختصکم بأمره، و ارتضاکم لسره، و بالشأن الذی بینکم و بینہ، سنل الله تعالی فی نجح طلبتی، و إجابہ دعوتی، و کشف کربتی» (1).

«سلام کامل، بی نقص، فراگیر و گسترده ی خداوند و درود و برکات استوار و بی عیب او بر راهنما و نایب برگزیده اش در زمین و آبادی هایش و جانشین او بر آفریدگان و بندگانش و تداوم بخش پیامبری و یادگار خاندان و برگزیدان، امام زمان، آشکار سازنده ی ایمان، آموزگار احکام قرآن، پاک کننده ی زمین، برافرازنده ی عدل در تمام جاهای جهان، راهنمای استوار، مهدی عجل الله، امام مورد انتظار، خشنود پاک، فرزند امامان ناعیناک، نماینده ی جانشینان خشنود، دستگیر بندگان، فرزند پیشوایان بی گناه.

سلام بر تو ای عزّت بخش ایمان آورندگانِ توان از دست رفته و راه ها بر آنان بسته، سلام بر تو ای خوارکننده ی کافران فخر فروش ستمگر، سلام بر تو ای دوستِ اختیار دارِ من، ای امام زمان. سلام بر تو ای فرزند پیامبر خدا، سلام بر تو ای فرزند امیرمؤمنان و فرزند فاطمه ی زهراء برترین زن جهانیان، سلام بر تو ای فرزند راهنمایان خداوند بر

ص: 121

همه ی آفریدگان، سلام بر تو ای دوست اختیار دار من آن گونه سلامی که یک دوست کاملاً صادق می گوید. گواهی می دهم که تو پیشوایی هدایت یافته در گفتار و کردار هستی، و تو همانی که زمین را از انصاف و عدل پر می سازی. پس خداوند در گشایش کار تو اقدامی زود هنگام کند و راه برون رفت تو را از دغدغه هایت آسان گرداند و زمان ظهور تو را نزدیک کند و هواداران و یاوران تو را بسیار گرداند و وعده ای را که به تو داده است به جا آورد. زیرا خداوند راستگوترین است که فرمود: «و ما می خواهیم بر آنان که حقّ شان در زمین ستانده شد، منت گذاشته و آنان را پیشوا و وارثان زمین قرار دهیم».

ای دوست اختیاردار من، ای امام زمان، ای فرزند پیامبر خدا، حاجت من فلان و بهمان است، پس برای برآوردن آن ها میان من و خداوند میانجی گری کن، همانا دست نیازم را بلند کرده و رو به سوی تو کردم. زیرا می دانم که میانجی گری تو در پیشگاه خداوند مورد پذیرش است و تو جایگاهی بس ستونی نزد خداوند داری. پس به حقّ آن کس که شما را مأمور ویژه ی خود گردانید و راز دار خویش قرار داد و به احترامی که میان شما و خدا برقرار است از او بخواه که حاجتم را برآورده سازد و دعایم را قبول کند و گرفتاریم را بر طرف فرماید.»

دعای پنهان شدن از دید دشمنان

چند آیه از قرآن است که برای پنهان شدن از دید دشمنان خوانده می شوند و من [سید علی خان شیرازی] در سال 1191 ق که از دست دشمن گریختم، آن را تجربه کردم.

«بسم الله الرحمن الرحيم»

60. «أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ» 1

«أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ» 2

«وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا» 3.

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان»

«آیا دیدی آن کس که هوای خود را معبود خویش قرار داده است و

ص: 123

خداوند، او را از روی علم گمراه ساخت و بر گوش و دل او مهر زد و بر دیده اش پرده انداخت، پس کیست که پس این که خداوند او را چنین کرده است بتواند او را هدایت کند، آیا پند نمی گیرید؟».

«آنان کسانی اند که خداوند، دل، گوش و دیدگانشان را بسته است و اینان همان غافلاند».

«و ستمگرتر از آن کیست که وقتی نشانه های پروردگار یادآوری می شود، از آن روی گردانی کرده و کارهای بدی را که در گذشته انجام داده فراموش کرده اند؟ ما بر دل هایشان مهر زدیم تا نفهمند و نیز گوش هایشان را سنگین کردیم، با چنین شرایطی اگر آن ها را به راه درست دعوت کنی، هیچگاه به راه نخواهند آمد».

دعای جهت برطرف شدن غم و دلتنگی و مشغله ی فکری

دعایی را جعفر بن محمد علیهما السلام به جعفر بن ابراهیم هاشمی آموزش داد. جعفر بن فرزند ابراهیم گفت از غمی که در دل و گرفتاری که عرصه را بر من تنگ کرده بود و فکری که مرا به خود مشغول کرده بود، پیش جعفر بن محمد علیهما السلام اظهار نگرانی کردم و وی از من خواست که دو رکعت نماز بگذارم و این دعا را بخوانم:

61. «اللهم أنت ثقتی حین یسوء ظنی و أنت رجائی عند انقطاع الحیله عنی و أنت عدتی فی کل شده دخلت علی و أنت ربی لا أنکرک فی کل مصیبه ضاقت بی، و أنت یا إلهی مفرج کل بلوی و أنت یا إلهی

لكل عظيمه تدعى و أنت يا ذخرى لكل شده ترجى، فإليك يا مولاي المشتكى، و أنت يا إلهى المرتجى، فما أكبر همى إن أنت لم تفرجه و أزل لسانى إن أنت لم تثبتته، و أخف ميزانى إن أنت لم تتقله، فأنا يا رب صاحب الذنب الكبير و الجرم العظيم و أنا يا سيدى بارزتك بسوء فعلى و لم يكن بينى و بينك ستر. اللهم فها أنا ذا أدعوك دعاء العبد المسكين أدعوك دعاء من لا يجد لذنبه غافرا و لا لعورته ساترا و لا لعثرته مقبلا- غيراك، و أنا يا رب عبدك الذليل الذى أعززت و أنا العارى الذى كسوت و أنا العاثر الذى أقلت، فما شكرت و لا قبلت نصيحتك و أنت مفرج كل كرب و أنت صاحب كل أحد و أنت كاشف ضرر أيوب و أنت غافر ذنب داود و أنت راد يوسف على يعقوب و أنت سامع صوت يونس المكروب و أنت نور النور و أنت نور فوق كل نور، أسئلك يا رب بنورك الذى لا تقر لهيبته الأرض و لا تقوم له السماء إلا بقدرتك، أسئلك النجاه من النار و الفوز بالجنه إنك أنت الله الذى لا إله إلا أنت تفعل ما تشاء و تحكم فى عبادك ما تريد.»

«خداوندا، تو هنگام بدگمانی ام، مورد اعتماد منی و هنگامی ناچاری ام امید منی و در سختی هایى كه بر من وارد مى شوند، یاور

منی، و تو پروردگار منی که در هیچ مصیبتی فراموشت نمی کنم. ای پروردگار من تویی که هر بلایی را دور می سازی، و تویی که به هنگام هر دشواری خوانده می شوی. ای سرمایه ی من، تویی که در هر سختی، به تو امید بسته می شود، پس شکوه ها به پیشگاه تو عرضه می گردد. ای خدای من، به تو امید بسته می شود، پس چقدر اندوهم بزرگ است اگر تو آن را برطرف نسازی، و چقدر زبانم در خطر لغزش است اگر تو آن را نگه نداری، و چقدر میزان اعمال نیکم سبک است اگر تو آن را سنگین نگردانی.

پس ای پروردگار من، منم دارای گناه بزرگ و جرم سنگین و ای سرور من، منم که با بدکاریم در برابر تو ایستادم در حالی که هیچ پرده ای میان من و تو نبود.

خداوندا اکنون این منم که مانند بنده ای بینوا و کسی که آمرزنده ای برای گناه و پوشاننده ای برای عیوب و نگهدارنده ای برای لغزش های خود نیافته است، تو را می خوانم.

ای پروردگار من، منم بنده ی خواری که تو عزیز کردی و برهنه ای که پوشاندی و لغزنده ای که نگه داشتی، و من سپاسگزار نبودم و خیرخواهی تو را نپذیرفتم، و تویی برطرف سازنده هر گرفتاری و همراه هر تنها و برطرف سازنده ی بیماری ایوب و آمرزنده ی گناه داوود و بازگرداننده ی یوسف به یعقوب و شنونده ی ندای یونس گرفتار. و تو روشنی بخش هر روشنایی بوده و روشنایی بر روشنایی هستی، ای

پروردگار من، تو را به آن درخشش که جز با قدرتت، زمین در برابر شکوه آن قرار ندارد و آسمان در برابر آن پایداری نمی کند از تو می خواهم که از آتش جهنم نجاتم دهی و بهشت را نصیب گردانی، همانا این تویی که معبودی جز تو نیست و هر چه بخواهی انجام می دهی و بر بندگانت هر فرمانی که بخواهی روا می داری».

* جعفر بن ابراهیم گفت: «به خدا که جز او معبودی نیست، هنوز به خانه برگشتم که حاجتم برآورده و اندوه و غم زدوده شد و در طول عمرم نشد که کسی به من ستم کند و من به سبب این دعا بر او پیروز نشوم، و به هیچ مرضی نرسیدم و این دعا را بر او خوانده باشم مگر آن که شفا یافت و هنگام هیچ اندوهی آن را نخواندم مگر آن که خداوند اندوهم را برطرف و حاجتم را برآورده ساخت.»

برترین دعا

این دعای بلند مرتبه و والا مقامی است که امیرمؤمنان [علی علیه السلام] از پیامبر صلی الله علیه و آله نقل کرده اند و خلاصه ی داستان آن چنین است که پیامبر فرمودند:

«چون مرا به آسمان بردند دم به دم و پست سرهم پرده هایی را از پیش روی خود بر می داشتم تا این که هفتاد هزار پرده را کنار زدم و فاصله ی هر پرده تا پرده دیگر هزار برابر فاصله ی میان مشرق و مغرب بود. من در برابر پرده ی قدرت ایستادم و دیدم این دعا با نور روی آن

نوشته است و به من گفته شد: «ای محمد این دعا را حتماً به پیروان خود آموزش بده. پس هر کس با این دعا خدا را بخواند، درهای آسمان به روی او گشوده می گردد. خداوند نگاه مهربانانه به او می کند، اندوه و غصه ی او را بر طرف می سازد، گرفتاریش را درمان می سازد، بیماری و بدهکاری را از او دور می کند، گناه او را می بخشد، مانند آنچه را که به پیامبران و درستکاران عطا فرموده به او می بخشد، هزار کاخ از گوهر و یاقوت برای او در بهشت می سازد، روزی سیصد و ششصد بار به او توجه ویژه می کند و فرشته ای از آسمان او را صدا می زند که عمل خود را از سر بگیر زیرا خداوند، تو و پدر و مادر و همسایگانت را بخشوده است، گناهان تو را به نیکی تبدیل کرده است، پاداش هفتاد هزار سال عبادت را به تو عطا فرموده است و خیر دنیا و آخرت را برای تو فراهم کرده است. و هر کس این دعا را با مشک و زعفران بنویسد و بر آدم بیمار و معلول بنوشاند، شفا می یابد و هر کس آن را بنویسد و همراه خود داشته باشد از شرّ فرمانروایان زورگو و شیطان و دزدها در امان می ماند و پیاده روی [یا مسافت طولانی] برای او ناچیز می شود و حاجت های او برآورده می شود، و هر کس این دعا را بر گردن بچه کوچکی آویزان کند، از گزند مار، عقرب و همه ی آسیب ها در امان می ماند و هر کس آن را بنویسد و بنوشد خداوند او را از همه ی آفت ها نکه می دارد و چیزی را فراموش نمی کند و هر کس با خواندن این دعا چیزی را از خداوند بخواهد،

خداوند بلند مرتبه آن را برای او فراهم می‌سازد، و هر کس این دعا را در منزل خود قرار دهد، خداود روزی اش را فراوان می‌کند و خانه اش را از هر پیش آمد بدی در امان قرار می‌دهد.

[ای محمد] به کسی که تو را به حقّ برانگیخته است، اگر همه ی جنّ و انس و فرشتگان و مانند آن ها از آغاز آفرینش تا روز قیامت هزاران برابر شده و جمع شوند تا پاداش این دعا را یادداشت کنند، نمی‌توانند و این دعا دوست داشتنی ترین دعا نزد خداوند است، پس به وسیله ی آن در همه ی کارهای خود به خدا توسل بجو و آن را به پیروان خوب خود بیاموز، زیرا این دعا گنجی از گنج های بهشت است و از کرامت هایی است که خداوند به ویژه در حقّ تو انجام داده است تا پیروان تو آن را بخوانند و دعایشان مستجاب و گناهان نشان بخشوده گردد و هر کس نتواند این دعا را بخواند، آن را پیش روی خود قرار دهد و این جمله را بخواند: «اللهم بحق هذا الدعاء و بحق من أنزله و بحق من نزل علیه إلا صلّیت علی محمد و آله و قضیت حاجتی.»

«خداوند به حقّ این دعا و به حقّ کسی که آن را فرود فرستاده است و به حقّ کسی که این دعا بر او فرود آمده است، بر محمّد و دودمانش درود فرست و حاجتم را برآورده ساز.»

پس پیامبر صلی الله علیه و آله [به خداوند] عرض کرد: «ستایش خدایی را که با این دعا بر من منّت گذاشته است» و دعای یاد شده این است:

62. «اللهم إني أسئلك يا من أقرله بالعبودية كل معبود، يا من يحمده كل محمود، يا من يفرح إليه كل مجهود، يا من يطلب عنده كل مفقود، يا من سائله غير مردود، يا من بابه عن سؤاله غير مسدود، يا من هو غير موصوف ولا محدود، يا من عطاؤه غير ممنوع ولا منكود، يا من هو لمن دعاه ليس ببعيد و هو نعم المقصود، يا من رجاء عباده بحبله مشدود، يا من شبهه و مثله غير موجود، يا من ليس بوالد ولا مولود، يا من كرمه و فضله ليس بمعدود، يا من حوض بره للأنام مورود، يا من لا يوصف بقيام و لا قعود، يا من لا تجرى عليه حركة و لا جمود، يا الله يا رحمن يا رحيم يا ودود يا راحم الشيخ الكبير يعقوب، يا غافر ذنب داود، يا من لا يخلف الوعد و يعفوا عن الموعود، يا من رزقه و ستره للعاصين ممدود، يا من هو ملجأ كل مقصي مطرود، يا من دان له جميع خلقه بالسجود، يا من ليس عن نيل و جوده أحد مصدود، يا من لا يحييف في حكمه و يحلم عن الظالم العنود، ارحم عبدا خاطئا لم يوف بالعهد، إنك فعال لما تريد، يا بار يا ودود صل على محمد خير مبعوث دعا إلى خير معبود و على آله الطيبين الطاهرين أهل الكرم و الجود، و افعل بنا ما أنت أهله يا

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان»

«بارخدا، از تو درخواست دارم، ای کسی که هر معبودی به پرستش اعتراف می کند، ای کسی که هر ستوده ای او را می ستاید، ای کسی در که کوششی به او توکل می شود، ای کسی که هر گمشده ای نزد او پیدا می شود، ای کسی که خواستار او برگردانده نمی شود، ای کسی که نه توضیح بردار است و نه تعریف، ای کسی که بخشش او نه بازداشته می شود و نه ناچیز است، ای کسی که از دعا کننده دور نیست و بهترین آرزو است، ای کسی که امید بندگانش به ریسمان او بسته است، ای کسی که نمونه و مانندی برای او نیست، ای کسی که نه زاده است و نه زاده شده، ای کسی که بخشش و برتری او قابل شمارش نیست، ای کسی که خزانه ی نیکی او ورودگاه آفریدگان است، ای کسی که نتوان گفت ایستاده است یا نشسته، ای کسی که هیچ حرکت و سکونی بر او جاری نمی شود. خداوندا، ای بخشاینده، ای مهربان، ای بسیار مهربان، ای رحمت آورنده بر پیامبر بزرگ حضرت یعقوب، ای آمرزنده ی گناه داود، ای کسی که خلف وعده نمی کند و از تهدیدی که کرده می گذرد.

ای کسی که روزی و پرده پوشی او بر بندگان کشیده شده است. ای کسی که پناهگاه هر آواره ی رانده شده است. ای کسی که همه ی آفریدگان در برابرش سر تعظیم بر خاک می نهند. ای کسی که هیچ کس از دهش و

ص: 131

ببخش او، بازداشته نمی شود. ای کسی که در فرمانروایی خویش بی عدالتی نمی کند و ای کسی در برابر ستمگر سرکش، بردبار و پایدار است، بر این بنده ی کوچک گنهکار بی وفا رحم کن، همانا تو هر چه را بخواهی خوب انجام می دهی. ای خوش کردار و ای بسیار مهربان، بر محمد، بهترین برگزیده ای که به بهترین معبود فرا می خواند و دودمان پاک و پاکیزه اش، خاندان بخشش و بخشایش، درود فرست و با ما آن کن که خود شایسته آنی ای مهربان ترین مهربانان».

دعای پنهان شدن

این دعا از امیر مؤمنان امام علی علیه السلام برای پنهان شدن نقل شده است:

«بسم الله الرحمن الرحيم»

63. «إحتجبت بنور وجه الله القديم الكامل، و تحصنت بحصن الله القوی الشامل، و رمیت من بغی علی بسهم الله و سیفه القاتل، أَللّهم یا غالباً علی أمره، و یا قائماً فوق خلقه، و یا حائلاً بین المرء و قلبه حل بینی و بین الشیطان و نزعه و بین ما لا طاقة لی به من أحد من عبادک، و کف عتّی ألسنتهم و اغلل أیدیهم و أرجلهم و اجعل بینی و بینهم سداً من نور عظمتک و حجاباً من قوتک و جنداً من سلطانک

ص: 132

إنك حي قادر، اللهم اغش عني أبصار الناظرين حتى أرد الموارد، و اغش عني أبصار الظلمه حتى لا أبالي عن أبصارهم «يكاد سنابرقه يذهب بالأبصار يقلب الله الليل و النهار إن في ذلك لعبره لأولى الأبصار»(1).[\(2\)](#)

بسم الله الرحمن الرحيم «كهيعص» بسم الله الرحمن الرحيم «جمعسق»، [\(3\)](#) «كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ»، 4 «هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ» 5 «يَوْمَ الْأَنْزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ» 6 «عَلِمْتُ نَفْسٌ مَا أَحْضَرْتُ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ» 7 «ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِ وَ

ص:133

1- (1) نور: (24)، 43-44.

2- (2) مريم: (19)، 1.

3- (3) . شوری: (42)، 1-2.

سه بار می گوئی: «شاهتِ الوجوه»(1) سپس می گوئی:

«وعمیت الأبصار و کلت الألسن جعلت خیرهم بین عینهم و شرهم تحت قدمیهم و خاتم سلیمان ابن داود علیهم السلام بین أکتافهم، سبحان القادر القاهر الکافی «فَسَدَّ يَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» 3 «صِبْغَةَ اللَّهِ وَ مَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً» 4 بحق کهیعیص اکفنا و بحر مه حمعسق أحمنا و ارحمنا هو الله القادر القاهر الکافی «وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَىٰ نِيَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ» 5 أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَ سَمِعَهُمْ وَ أَبْصَارَهُمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ» 6 و صلی الله علی محمد و آله أجمعین الطیبین الطاهرین، «إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَ أَتُونِي مُسْلِمِينَ». 7 اللهم

ص:134

إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي وَتَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ «وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا»، 1 يا حي يا قيوم، يا ذا الجلال والإكرام».

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان»

«به روشنایی رخ دیرینِ کامل خداوند، پنهان شدم و به دژ محکم فراگیر خداوند، پناه گرفتم و با تیر خداوند و شمشیر کُشنده ی او، آن که بر من ستم کرده است را هدف قرار دادم.»

خداوندا ای حاکم بر فرمان خود، و ای ایستاده بالای آفریدگان، و ای قرار گرفته میان انسان و دل او، میان من و شیطان و وسوسه او و نیز میان من و هر کدام از بندگانت که توانی در برابر او ندارم قرار گیر و گزند زبانشان را از من دور ساز و بر دست و پای آنان زنجیر بزن و میان من و آنان دیواری از روشنایی شکوهت، پرده ای از نیرویت و مأموری از فرمانروایت قرار ده که تو زنده ی توانایی.

خداوندا، دیده ی بینندگان را از دیدن من در پرده قرار ده تا به ورودگاه ها [هدف ها] برسم، و چشم های ستمگران به روی من ببند، تا از دیدنشان نسبت به خودم باکی نداشته باشم. روشنایی برق خداوند دیدگان را کور می گرداند، خداوند شب و روز را دگرگون می سازد تا خردمندان را در آن پندی باشد.

به نام خداوند بخشاینده مهربان، کاف، هاء، یاء، عین، صاد. به نام خداوند بخشاینده مهربان، حاء، میم، عین، سین، قاف.

«مانند آبی که از آسمان فرو فرستاد تا گیاه زمین، با آب در آمیزد و خشکیده گردد، به گونه ای که باها آن را پراکنده گردانند».

«او خدایی است که جز او معبودی نیست، دانای نهان و آشکار است، همو که بخشاینده ی مهربان است».

«روز قریب الوقوع وقتی دل ها در حالی که غبطه می خورند به خِرْجَره می رسند و ستمگران هیچ دوست و شفیع پذیرفته شده ای ندارند».

«هر کس آنچه را از پیش مهیا کرده دریافت می کند، سوگند به اختران بازگشت کننده که وقتی رسند، همین که بر می گردند ناپدید می شوند و سوگند به شب آنگاه که می آید و می رود و سوگند به صبح آنگاه که بر آید».

«صاد، سوگند به قرآن که یادآور است، آری آنان که کفر ورزیدند در سختی و دشواری اند»، «رخ ها تیره و تار باد».

و دیدگان کور و زبان ها لال باد، خوبی شان را پیش رو و بدی شان را زیر پای شان قرار دادم و انگشتر سلیمان بن داود علیهم السلام را میان شان هایشان گذاشتم، پاک است توانای پیروز کافی «پس به زودی خداوند، تو را در برابر آنان کفایت می کند و او شنوای دانای است».

«رنگ خدا، و کیست خوش رنگ تر از خداوند» به حق کاف، هاء، یاء، عین، صاد، ما را کفایت کن و به احترام هاء، میم، عین، سین، قاف، ما را حمایت کن و با ما مهربان باش.

خداوند، همان توانایِ پیروزِ کافی است «و ما از پیش رو و پشت سر، بر آنان دیوار زده ایم و آنان را در پرده پیچیده ایم، بنابراین نمی بینند.

آنان کسانی اند که خداوند بر دل ها، گوش ها و دیدگان‌شان مهر زده است و آنان همان بی خبرانند».

و خداوند بر محمد و همه دودمان پاک و پاکیزه اش درود فرستد.

«همانا [این سخن] از جانب سلیمان است [که گفت ای جنّ و انس] به نام خداوند بخشاینده ی مهربان، بر من چیره نشوید و تسلیم من باشید».

خداوندا، من از تو می خواهم که حاجتم را برآورده سازی و گناهانم را ببخشایی زیرا جز تو کسی گناهان را نمی بخشد، به مهربانیت سوگند ای مهربان ترین مهربانان. «و هر بزرگی در برابر خداوند زنده پایدار خاضع است و زیانکار کسی است که ستم کرده است» ای زنده ی پایدار، ای باشکوه بخشنده».

ص: 137

- الصحيحه السّجّاديه، به اشرف سيد محمد باقر ابطحي اصفهاني، چاپ اول، قم، 1411 هـ. ق.
- اصل الشّيعه و اصولها، آل كاشف الغطاء، محمد حسين، چاپ اول، مؤسسه امام علي عليه السلام، 1415 هـ. ق.
- اصول كافي، كليني، محمد بن يعقوب، چاپ هفتم، تهران، دارالكتب الإسلاميه، 1383 هـ. ش.
- اعجاز البيان، قنوي، صدرالدين، به تصحيح سيد جلال الدين آشتياني، چاپ دوم، قم، بوتسان كتاب، 1387 هـ. ش.
- الدّرجات الرفيعه في طبقات الشّيعه، مدني، سيد علي خان، به تحقيق محمد صادق بحرالعلوم، چاپ دوم، قم، منشورات مکتبه بصيرتي، 1397 هـ. ق.
- الذريعه الي تصانيف الشّيعه، تهراني، آقا بزرگ، چاپ سوم، بيروت، دارالأضواء، 1403 هـ. ق.
- الغدير في الكتاب و السنه و الأدب، أميني، عبدالحسين احمد، چاپ چهارم، بيروت، دارالكتب العربي، 1397 هـ. ق.
- الكلم الطيب و الغيث الصيب، مدني شيرازي، سيد علي خان، چاپ اول، قم، بنياد بين المللي دعا، 1388 هـ. ق.

- المنجد، لويس معلوف، چاپ اول، قم، انتشارات دارالعلم، 1384 ه. ش.
- أعيان الشيعة، امين، محسن، به تحقيق، حسن اميرى، بيروت، دارالتعارف للمطبوعات، بي تا.
- بحار الأنوار، علامه مجلسي، محمد باقر، چاپ سوم، بيروت، مؤسسه الوفاء، 1403 ه. ق.
- سی دی کتابخانه ی اهل بیت عليهم السلام
- دایره المعارف فارسی، به سرپرستی حسین مصاحب، چاپ پنجم، تهران، انتشارات امیرکبیر، 1387 ه. ش.
- ریاض السالکین، مدنی شیرازی، سید علی خان، چاپ اول، قم، نشر اسلامی جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، 1409 ه. ق.
- كشف الحجب و الأستار، اعجاز، حسین، چاپ دوم، قم، مکتبه آیه الله مرعشی، 1409 ه. ق.
- معجم المطبوعات العربیه، الیان سرکیس، یوسف، قم، مکتبه آیه الله مرعشی، 1410 ه. ق.
- معجم المؤلفین، کحاله، عمر رضا، تراجم مصنفی الکتب العربیه، بیروت، مکتبه المثنی، بی تا.
- مهج الدعوات، سید ابن طاووس، محمد، چاپ اول، بیروت، دارالمرتضی، 1427 ه. ق.
- میناگر عشق، زمانی، کریم، نشر نی، چاپ ششم، تهران، 1386 ه. ق.
- هدیة العارفین، پاشا البغدادی، اسماعیل، بیروت، دارالاحیاء التراث العربی، 1951 م.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می دانند و کسانی که نمی دانند یکسانند؟

سوره زمر / 9

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک 129/34 - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: 03134490125

دفتر تهران: 021 - 88318722

بازرگانی و فروش: 09132000109

امور کاربران: 09132000109

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

